

LUDAS

M A T Y I

CSURKA ISTVÁN:
A nemzet libájáról
(írásunk a 12. oldalon)

TAXI! TAXI!

SZEGÉNYSEG

ADOSSÁG

GAZDASÁGI
VÁLSÁG

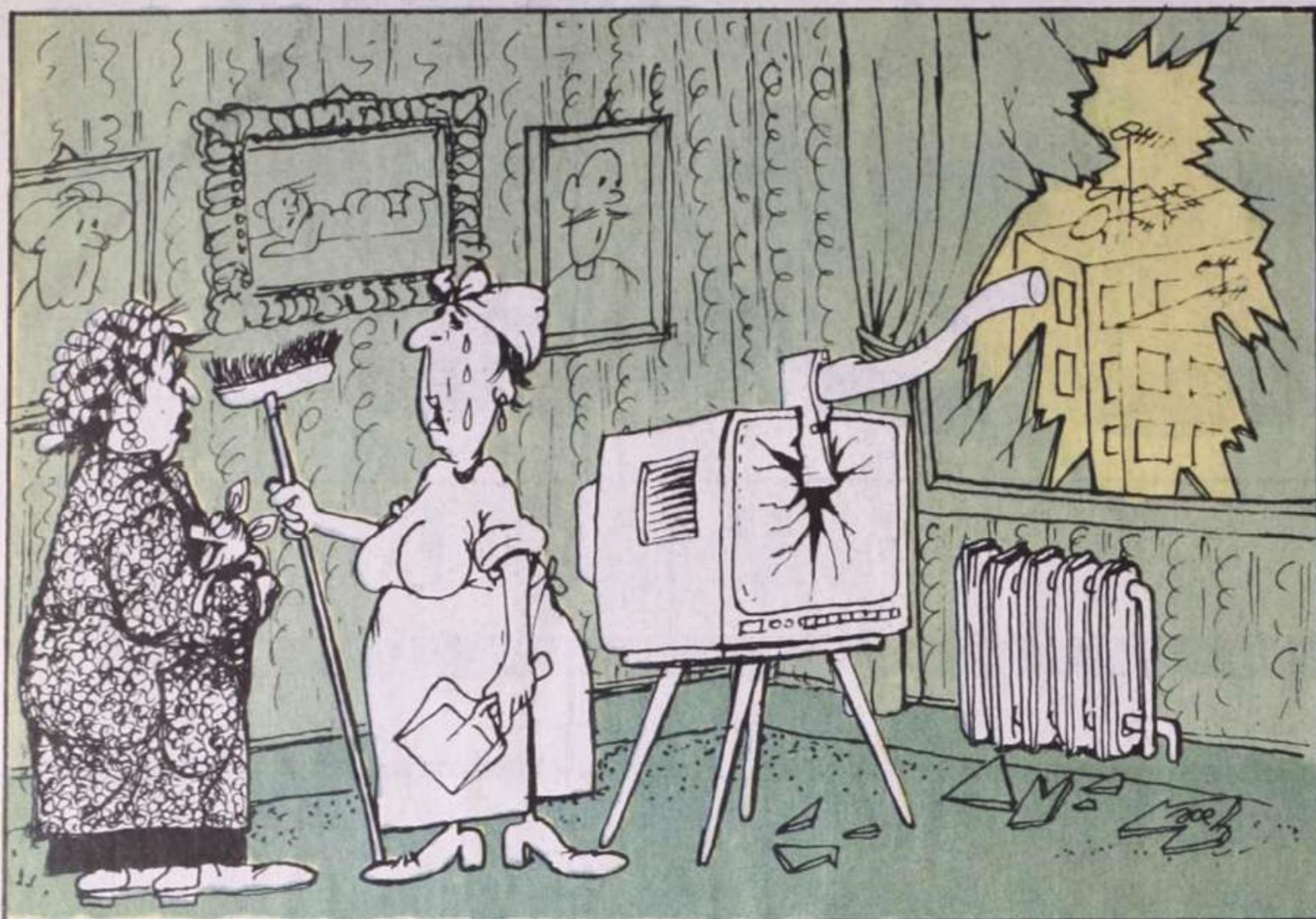
BÜNÖZÉS

INFLÁCIÓ

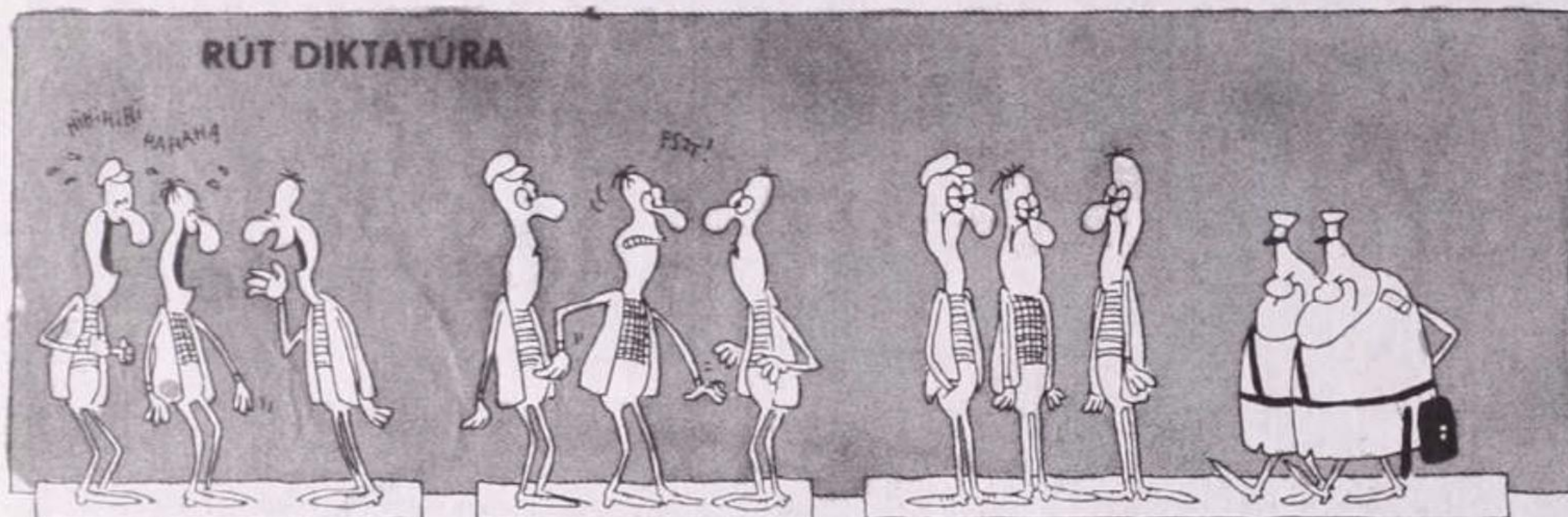
EUROPA

PUSZTA

A MAGYAR UGARON

– Nem értem, eddig úgy odavolt a híradóért

Mandola és nagypolitika

Törzstalponállónkban, a Píse Elefántban, megint vágni lehet a bűdös borigózt. Az egyetlen védekezés ellene, ha az ember folyton utánatölt. Mert ha egy színtre kerül a külső és a belső maligám-pára, akkor immunis lesz az ember szaglása, ugyebár.

Összeütöm a poharam a Mandoláéval.

– Sajnálom ezt a Zsíros Gézát – mondom –, négyből csak egy jött be neki.

Szúrósan néz rám.

– Te engem sajnálj! Nekem hatból nem jött be csak egy.

– Te, én Zsíros Géza négy kísérletéről beszélek a Parlamentben.

Vállat von.

– Én meg Mandola hat kísérletéről az aluljáróban. A Nyugatinál. Te, ez egy elátkozott aluljáró. Ismerlek valakit, a Közért pénztáránál csak úgy kíváncsiságból vett egy, érted, egyetlen egy ilyen kaparós sorsjegyet, és nyert öt Adyt. Legközelebb én is a felszínen próbálkozom.

Elkap a méreg.

– Hogyan hasonlíthatod össze a te piti ügyedet az-azal, ami az ország házában történt?! Azért van egy kis különbség alkotmánymódosító javaslat és húszforintos szerencsejáték között.

– Még hogy húszforintos! – pörög be ő is. – Hányszor buktál te számtanból? A hat cetliért százhusz manit perkáltam le, visszajött húsz, ugrott tehát egy százas. Az már egy más nagyságrend!

– Én is nagyságrendi difírről beszélek. Ez a képviselő például kártalanítást akar azoknak, akiktől magántulajdont vettek el.

– Osz-posz – legyint Mandola –, én is kártalanítást akarok. Vissza a százasomat. Csak tudnám, melyik az a Közért...

– No, de Zsíros azt is követelte, hogy a boltokat, üzleteket, kocsmákat ne privatizálják, ha megvan a régi tulaj!

Mandola megemeli a poharát.

– Éljen! Egyetérték. Annak a nyavalyás haveromnak sincs joga, hogy privatizálja azt a bizonyos Közértet. Ha én tudnám a címet, neked elárulnám. Meg még másik négy manusnak. És beállnék mögétek a sorba. Hatodiknak. Mert minden hatodik biléta nyer. Nagy ötlet, nem?

Bólintok.

– Óriási. Idefigyelj! Az a te nagy bajod, hogy nem tudsz országos méretekben gondolkodni. Beszűkül a látásod. Olyan vagy, mint az a bizonyos Pistike a viccbe, akinek mindenről csak az etyepetye jut az eszébe.

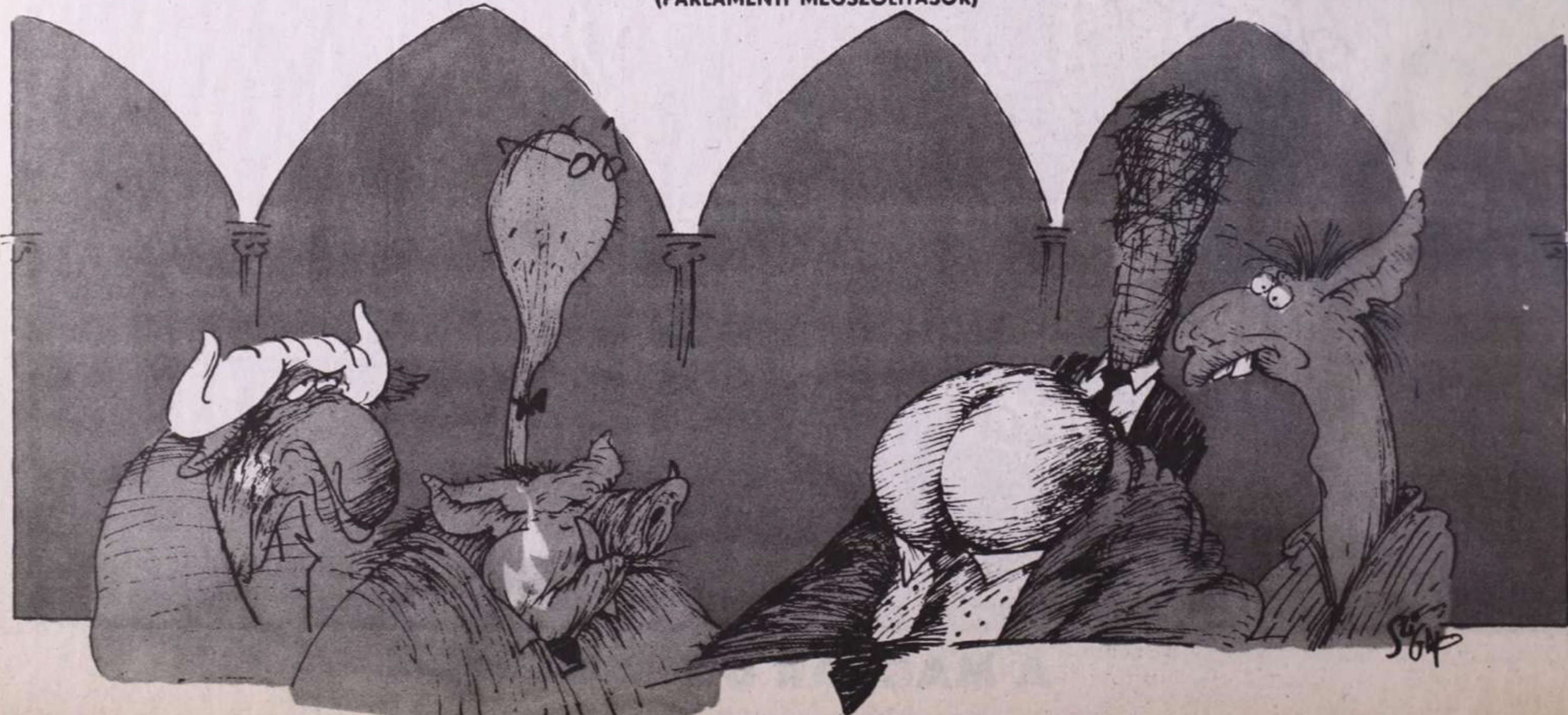
Mandola csodálkozva bámul rám.

– Na és? Talán nincs igaza?! Talán az nem ér annyit, mint egy leszavazott felszólalás a Tisztelt Házban?... Nem mondom, ha valahogy kiszaszerolhatnám, hogy melyik az a bizonyos Közért, az nekem speciál pillanatnyilag többet érne.

Kürti András

PESTI MŰVELT TÁRSALGÓ

(PARLAMENTI MEGSZÓLÍTÁSOK)

PSZICHIÁTERNÉL

- Mi a konkrét programja?
- Ízekre szedem az ellenfél programját!

AJÁNLOM MAGUNKAT

Skandalum! Ez így nem mehet tovább!

Hogy nálunk egy felelős kormánynak egyáltalán ne legyen... Agyonhajszolt minisztereinknek egymásba érnek a jobbnál jobb ötleteik, ám hiába minden, mivel a szó elszáll... Itt toporgunk Európa kapujában, és akkor hön szeretett kormányunknak pedig nincsen egy betevő...

Jujj, be rémes!

Annyi nálunk a különféle sajtótermék manapság, hogy Dunát lehetne rekeszteni velük, mégis ennek a drága kormány-nak egyetlenegy tisztességes kormánypárti lapja sem...

Na ja, hiszen mind a tízenhatezeröttszáz újság olyan független szeretne lenni, mint a honi mezőgazdaság az időjárástól.

Ne tessenek közbevágni! Én is nagyon jól tudom, hogy próbálkoztak szegénykéim a Fanyar Fórumtól a Magyar Írmaig

sok mindennel, de valahogy az egyik sem lett az igazi.

Mit tetszenek kérdezni? Hol volt a bibi?

Nos, nem szívesen fedem fel mások kullszatitkait, de ha megígérik, hogy közöttünk marad a a dolog, ám legyen...

Mindenekelőtt leszögezhetem: ezerszer könnyebb kormányt alakítani, mint kormánylapot. Ugyanis, példának okáért, békaügyi miniszternek alkalmas személyt találhatunk minden fa alatt akár kettőt is, ám egy jó olvasószervező olyan ritka manapság, akár a fehér holló a postásapokán. Továbbá: ha a kormánylapot a kormányhoz túlságosan közelálló körök készítik, akkor bizony könnyen kialakulhat az úgynevezett szócsőlátás.

Ennek okán a lap hamarosan belterjessé válik, szűnik az izgalom, s előbbutóbb szép sorjában ma-

guk a kormánytagok is lemondják az előfizetést.

Mi hát az ideális megoldás?

A jó kormánylap legyen mérték- és távolságtartó, fejezze ki a kormánynak a népbe vetett rendíthetetlen bizalmát. Ne tömjénezzon, ne ajnározzon. Tévedjen bátran, hisz' tévedni emberi dolog. (Igaz, hogy csupán a bolond tart ki tévedései mellett...) Legyen színes, és untig elég, ha hetente egyszer jelenik meg. Hasábjairól áradjon a derű, s ne szégyellje, ha olykor kacagást fakaszt. Szellemes cikkeket tarkítsák mókás rajzok. Terjedelme ne haladja meg a tízenhat oldalt, ára a tízenkettő ötvenet. Válasszon magának jól csengő nevet.

Legyen mondjuk... hm... Ludas Matyi!

Oké?

A kormánylappal tehát megvolnánk... Akkor máris elkezdhetjük törni a fejünket a következő problémán:

Milyen legyen az ideális kormány?

Walter Béla

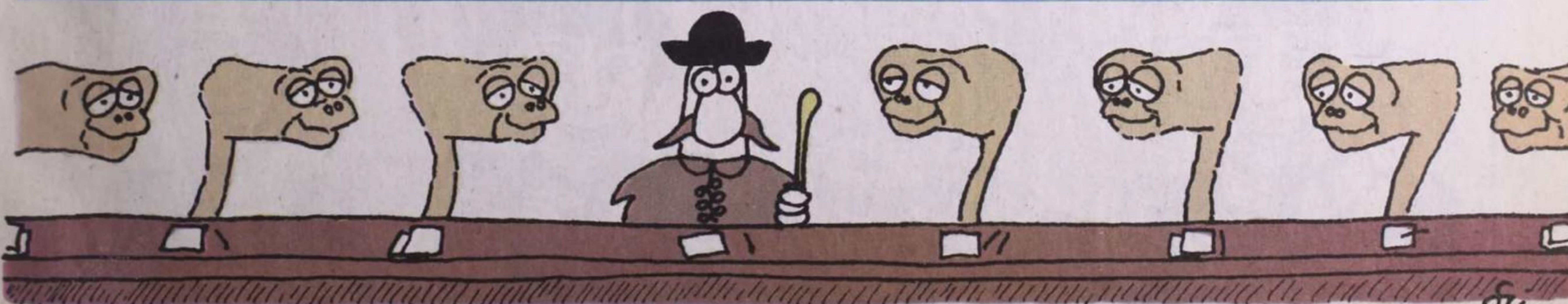
NYELVTÖRVÉNY

JELEN SZKY

— Elnézést, úgy látom, szlovák területre sodort a víz, megmondaná, hogy mondják szlovákul: segítség?!

ET-TAGOK LETTÜNK

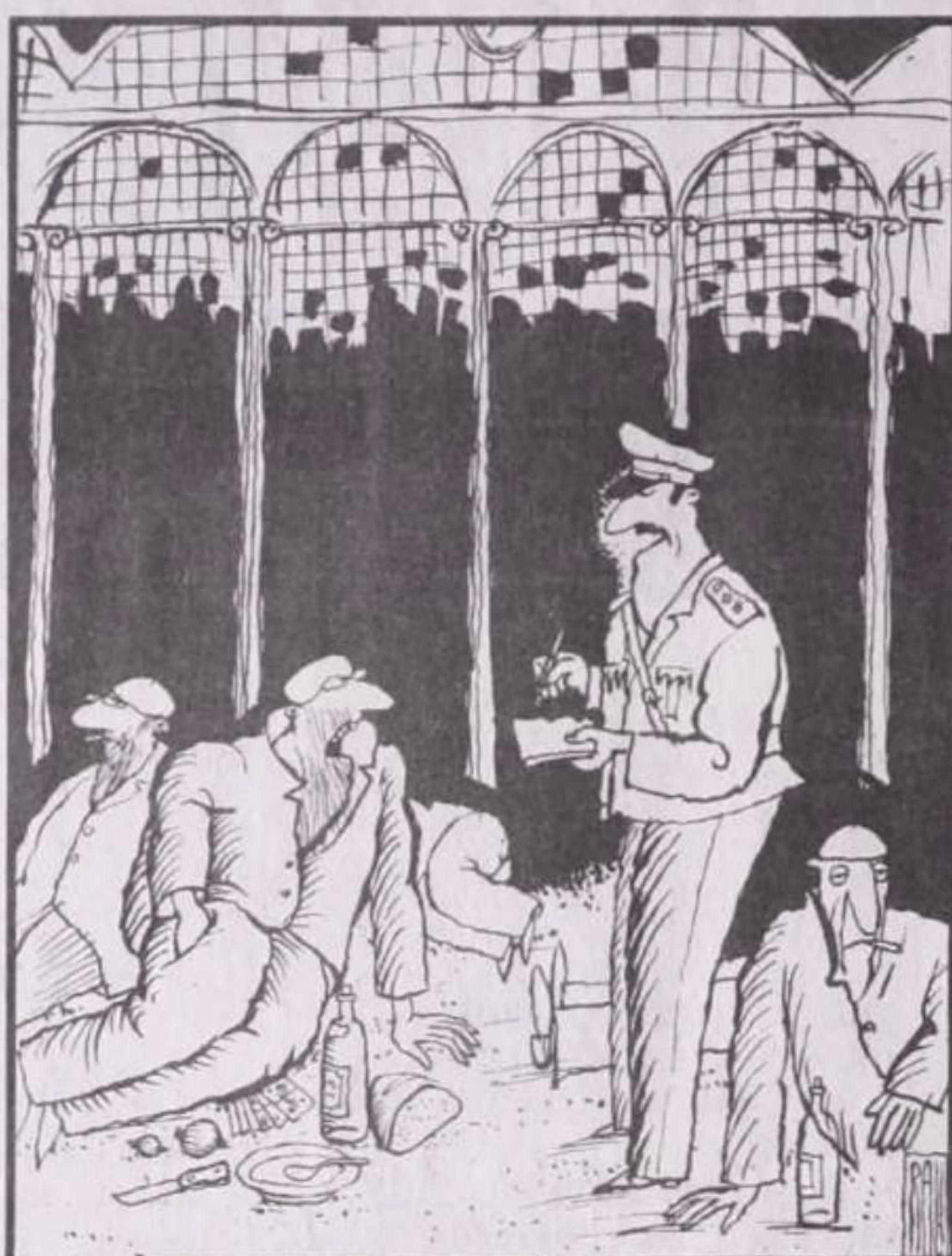
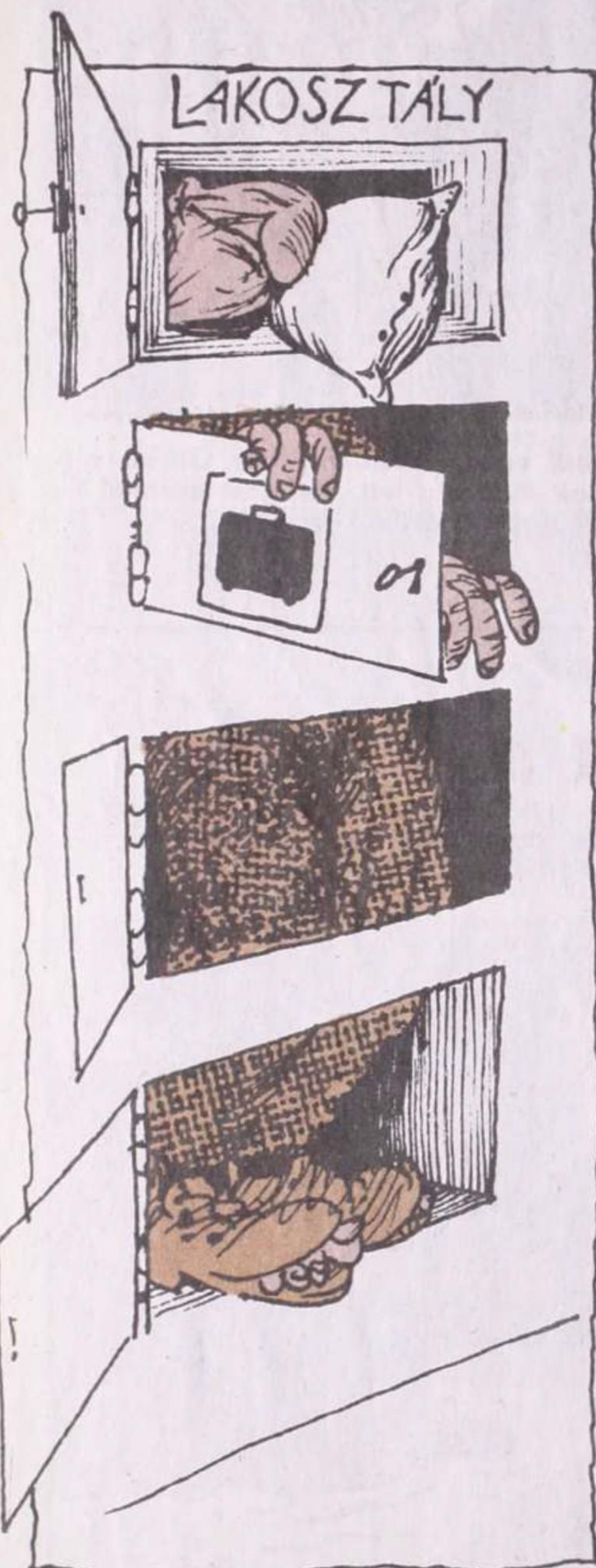
NYUGATINÁL A HELYZET VÁLTOZATLAN

AZ UDVHADSEREG AKCIÓBAN

– Emberekl Hoztunk párnát, fagyit, perecetl Fogyasszanakl

HAJLÉKTALANOK FELMÉRÉSE

– Maga miért pont itt kempingezik?
– Tudja, főtörzs úr, az anyósom hazátogatott Romániából, én addig lejöttem ide, itt jobb a társaság...

– Psztl Civil ruhás rendőr vagyok, be akarok épülni a kocsiromlók közel

Rendőrszelídítő

– Kovács ötvenhat János?
– Jelentem, ötvenhét!
– Mióta?
– Amióta parancsba jött, hogy ezentúl kihagyjuk az ötvenhatot!
– Melyik tételt húzta?
– „Bánásmód pályaudvari hontalannal...”
– Halljuk! Mit csinál, ha meglát egy ilyen román honpolgárságú, cigány nemzeti-ségű, magyar anyanyelvű, derék, erdélyi hontalant?
– Előveszem a ...
– Nem veszi elő!
– Akkor előkapom ...
– Maga csak ne kapkodjon, édes fiam! Még csak az kéne, hogy a végén fejbemjon egy leendő politikus! Itt, Közép-Kelet-Európában soha nem lehet tudni! A legtöbb politikus a börtönökben kezdte a karrierjét, úgy, hogy ahány börtön, annyi politikai főiskola... Nehogy azt gondolja, hogy odabenn csak a zsebtolvajok osztják szét egymás között a tárcákat! Egyáltalán! Van magának konfliktustűrő képessége?
– Jelentem, van, mert már mindenki nyolc napon belül gyógyul!
– Mit mondana nekem, ha én pályaudvari hontalan volnék?
– A jó édesanyját a százados úrnak! Addig pucoljon innen, amíg szépen van!
– Na, szépen vagyunk, Kovács akárhány! Mit gondol? Mennyivel tartozunk? Mármost a hontalan honpolgár emberi jogainak? Minek nézi maga az érző, szenvedő embertársát? Egy falhoz vert banánhéjnak? Akinak az identitása egy kalap száritott lóhere? És különben is, hogy jön maga ahhoz, hogy bárkinek is lematicázza a

mutterját? A Keletiben vagyunk, nem a parlamentben!...
No, de még egy próbát tehet! Húzzon pótkérdést! Olvassa hangosan!
– „Utak megtisztítása taxis barikádoktól.”
– Mit csinál, ha meglátja, hogy az úton keresztben taxi, taxi hátán?
– Reménykedem, hogy csak tömegszerencsétlenség...
– És ha mégse?
– Nem zavarom őket, hát-ha szextaxik...
– Tegyük fel, hogy az eset magára tartozik, és fel kell oszlatni a forgalmi dugót... Mit vesz elő?
– Dugóhúzó...
– Meg még?
– Az oszonnámat... Hát-ha nekem semmit sem hoz a lakosság?...
– Gumibotot milyen célra használhat?
– Jelentem, gumiövszer céljára... Ha harapós a kuncsaft, gyorsan az orra elé dugom, abba kapjon, ne belém!
– Ügylátszik, Kovács fiam, maga képtelen felfogni, hogy nekünk ezentúl minden problémánkat magunknak kell megoldanunk! A szovjetek hazafelé tartanak... Többé nem leszünk megszállva...
– Jelentem, csak átmenetileg!
– Ezt meg hogy érti?!
– Úgy, jelentem, hogy a szovjet állampolgárok nem-sokára megkapják a világ-útlevelet, és akkor ismét annyian lesznek nálunk, mint az oroszok...

T. Pártos Judit

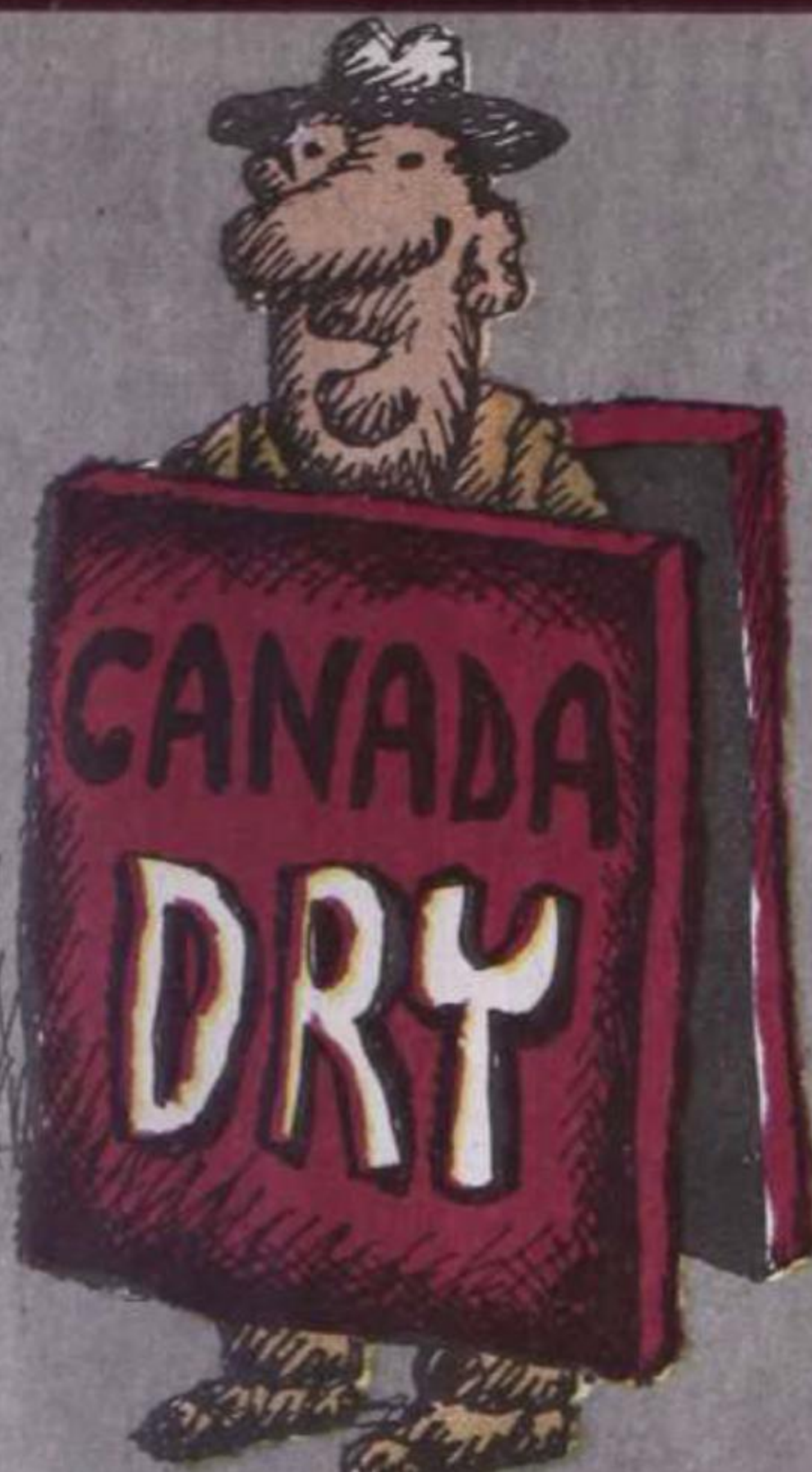
TRANZITORSZÁG

HIDEG NAPOK...

HIDEG NAPOK...

HIDEG NAPOK...

– Ugysem
teltett
volna
idén
télkabátja...

– A saját olajszükségletemet lehalászom a Dunából

Egy magányos náiból

Laca, a benzinkutas magányosan toporgott a melegedő előtt. Éjfél felé járt az idő. Egy fia autó sem volt a kútnál.

Egyszer csak vidám lakodalmi rock ütötte meg a fülét. A benzinkút keskeny betoncsikjára begördült egy bőhöm kocsi, utánfutóján ismerős figurák, talán Szüret Eddi és lakodalmi zenekara, de mindegy volt az, harsogott a muzsika.

Az autóból kiszállt egy pofa. Talpig nájlonszatyos cucc, könyékig feltűrt ujjakkal, baró edzőcipő, aranyóra, aranylánc, gyűrűk tömkelege, olyan volt mint egy szökőtt kirakat.

Laca hűledezve lépett közelebb.

Megszólt a pofa:

– Ácsil!

Azzal a muzsika, mint ha elvágták volna, elhallgatott. A pofa meg komótosan belerakott néhány ezrest a Laca kezébe.

– Addig, amíg ebből fussal!

Laca félajultan töltötte a benzint. Mikor kész lett, megszólt a pofa:

– A többi tartsa meg, kishaver!

Laca döbbenetesen állt: több mint két rongy volt a jatt.

– Mennyit ér meg neked ez a kút, kishaver? – kérdezte a pofa.

– Hát, izé, főnök, nem eladó, mert nem az e...

– Nem-e? – kurjantott a pofa. Nem-e?

Laca szóval ránta a fejét. Hogyan magyarázza meg a pofának a helyzetet De az csak nem tágitott:

– Na?! Egy milcsi? Kettő?

– Izé, főnök, értse meg, hogy...

– Kevés?!

Laca már meg sem bírt szólalni, csak állt melán. Nem hitte el.

– Ne tökösse márt! Mennyi? Kuka vagy?

A pofa benyúlt az autóból. Tömött nájlonszatyot szedett elő, és benyomta a Laca kezébe.

– Számold csak meg! És tűnj el! Te nagyon kukal!

Laca elfutott, hogy a lába sem érte a földet.

A pofa meg beszállt az autójába:

– Húzd rá! – vezényelte, a zenekar rázendített. Így mentek száz métert, és ott megálltak. A pofa kiszállt, rákiabált a zenészekre:

– Húzd rá. Eddi, ha istent ismersz, ne kiméld a szintetizátort!

És csak állt, állt a pofa, nézelődött, majd elvett egy stukkert:

– Akkor most lödözök egy kicsit. Hadd lássam milyen szépen égi!

Igy égett le a nagybudméri benzinkút.

Murányi Marcell

NOSZTALGIA AZ IDEI FORRÓ NYÁRRÓL

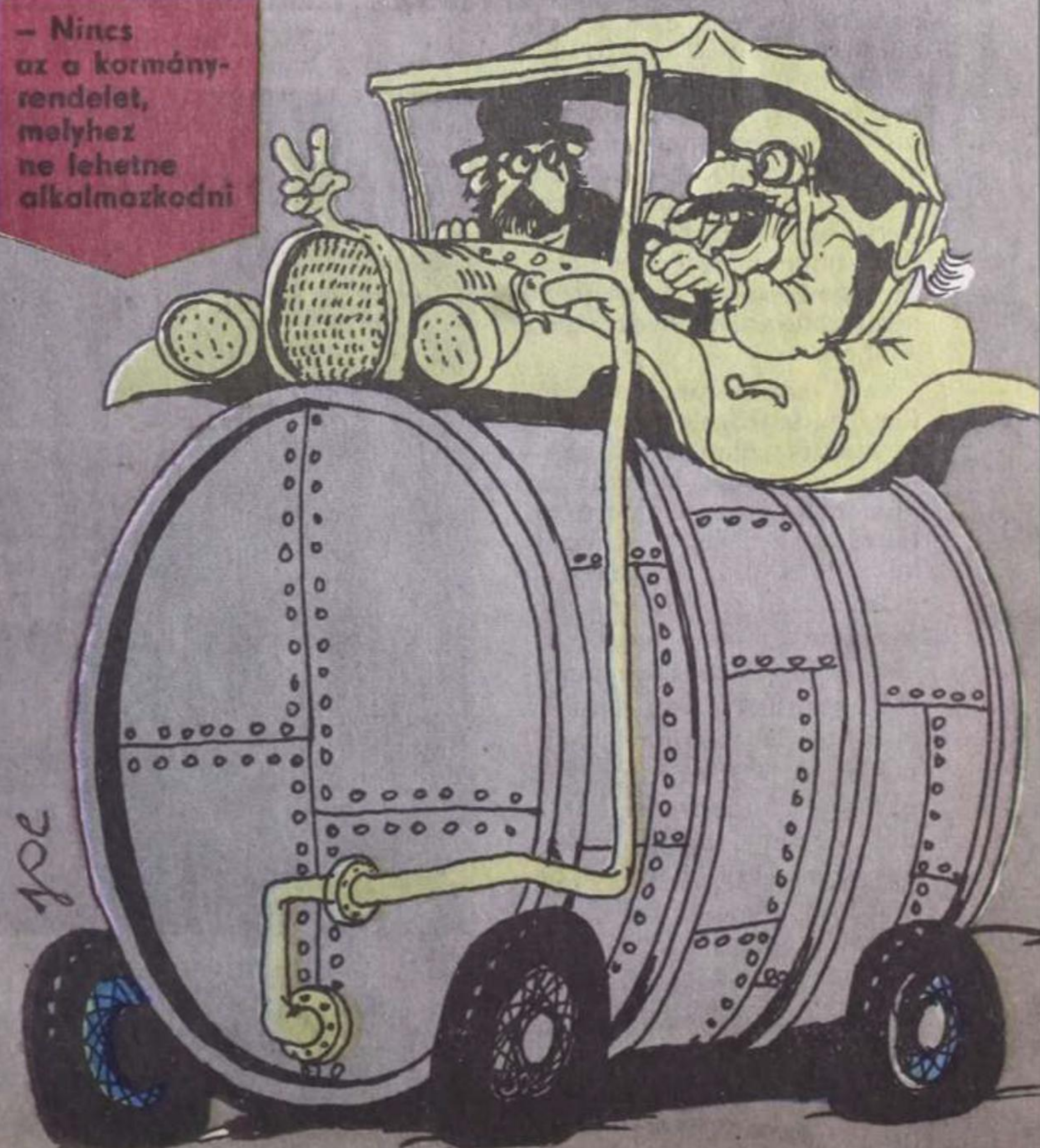
Pillanatkép

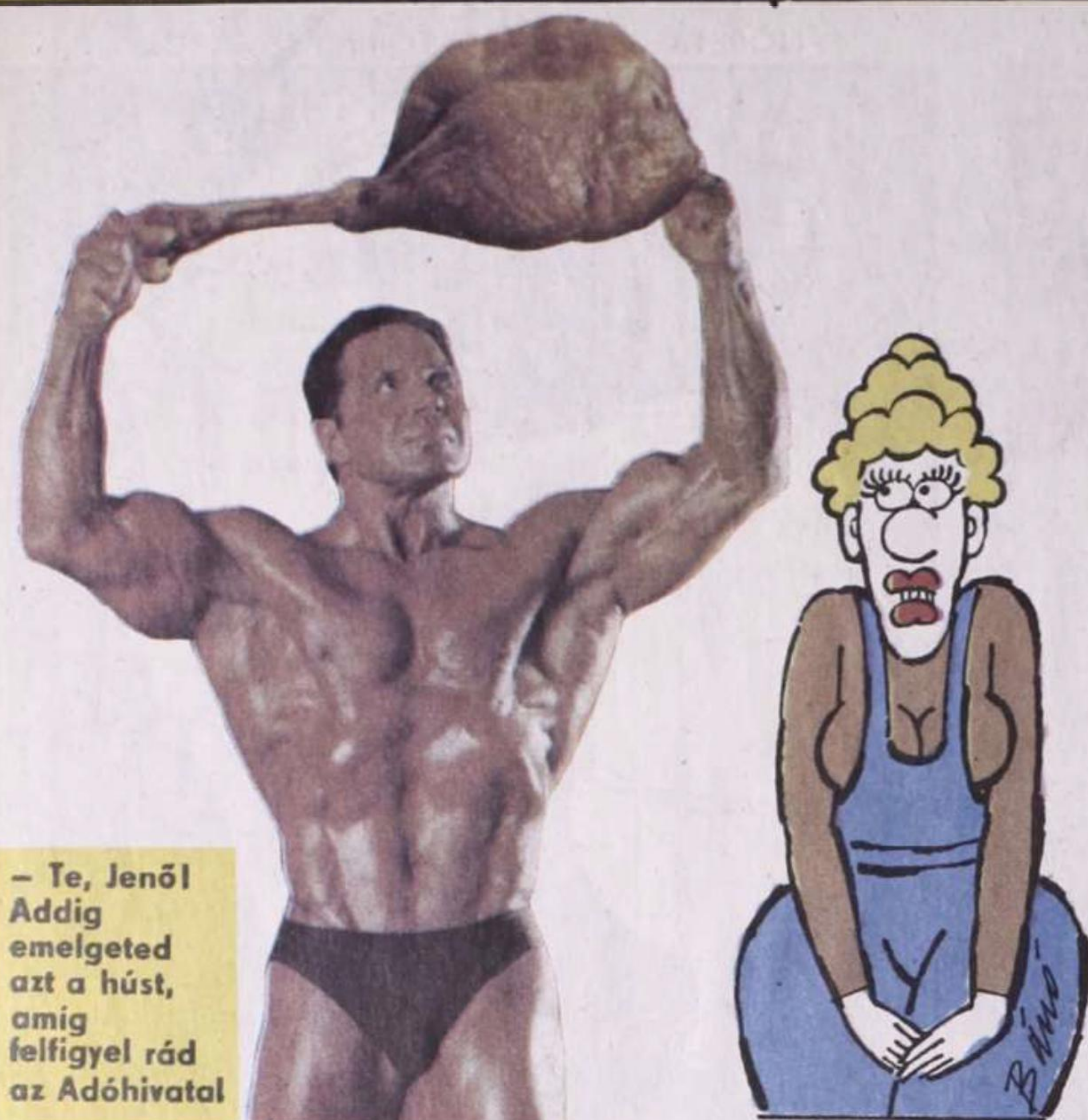
A János Kórháznál, a sötétbarnára xiladekorált falatozó előtt, a hangszórókból áradó zene ritmusára vig tántorgást jár egy helybéli hontalan.

Mi, járókelők, rezzenéstelen arccal sietünk el mellette, remélve, hogy nem a szemünk láttára esik a közeli villamos elé. A megállónál felém fordul egy középkorú, kontyos asszony:

„Mit is tehetne az ember az ilyen szerencsétlenekért ma-napság? Bezzeg nemrég még elég volt egy telefon, hogy itt, a nyílt utcán szidja a rendszert, meg az elvtársakat, és kisvártatva fűtött cellában kanalizgathatta a jó, meleg levest...”
(T)

– Nincs az a kormányrendelet, melyhez ne lehetne alkalmazkodni

– Te, Jenő!
Addig
emelgeted
azt a húst,
amíg
felfigyel rád
az Adóhivatal

VOSZ
KONTRA
TÁRSADALOM-
BIZTOSÍTÁS

Vajon
kié lesz
a nyitópalotás?

BETEG
A MAGYAR
GAZDASÁG

Hál' isten,
a miniszterelnök
már felgyógyult!

NEM JÖN
AZ OLAJ...

Igy gyorsítják fel
a szovjetek
a magyar
átalakulást...

– Szóval ez most a liberalizált világpiaci kínálathoz igazított ár?

Módi

Olvasom a Népszabadságban, hogy a még ideiglenesen hazánkban vetkőző szovjet hadsereg katonái az Őrs vezér tér mögötti lakanyáknál árulgatják a ma oly divatos álarcruhákat, vagy ahogy a profi csempészek hívják: a maszhaladokat, a komplett terepszínű ejtőernyős-overálokat. A cikkből azt is megtudtam, hogy a maszhalad nemcsak pesti, hanem bécsi, sőt nyugati módi is, mivel a dörzsölt pesti exportőrök már Nyugaton árusítják ezeket a ruhákat. Szerencsére, ezek az ejtőernyős-overálok nem a Barátság-olajvezetéken jönnek hozzánk, így reményünk van arra, hogy hazánk rövidesen fejlett maszhalad-piacca rendelkező demokratikus álcagazdaság lesz Közép-Kelet-Európában. És Párizs után Budapest diktálja majd a nemzetközi divatot az egész világon.

Lelki szemeimmel már látom a legközelebbi divatbemutatót, ahol majd a kifutón a szovjet katonák az Internacionálé dallamára gitárral a kezükben sétálgatnak fel s alá, miközben a műsorvezető szakszerűen magyarázza majd, hogy milyen színű és szabású pufajkát, gimnasztorkát, úrruhát, maszhaladot viseljük bevonuláskor, kivonuláskor, kiugráskor, újraegyesítéskor és diplomáciai tárgyalásokon. És végül közli, hogy a bemutatott kreációk hol vásárolhatók meg.

Remélem, rövidesen már az Európa-szalomban...

Miklósi Ottó

– Már keresik a világkiállítás helyét...

ÉSZAK-DÉL

Dél-amerikai módon
szegényedünk el

– Anyagi támogatást ugyan nem tudunk nyújtani, de mindenki kap egy sombrero!

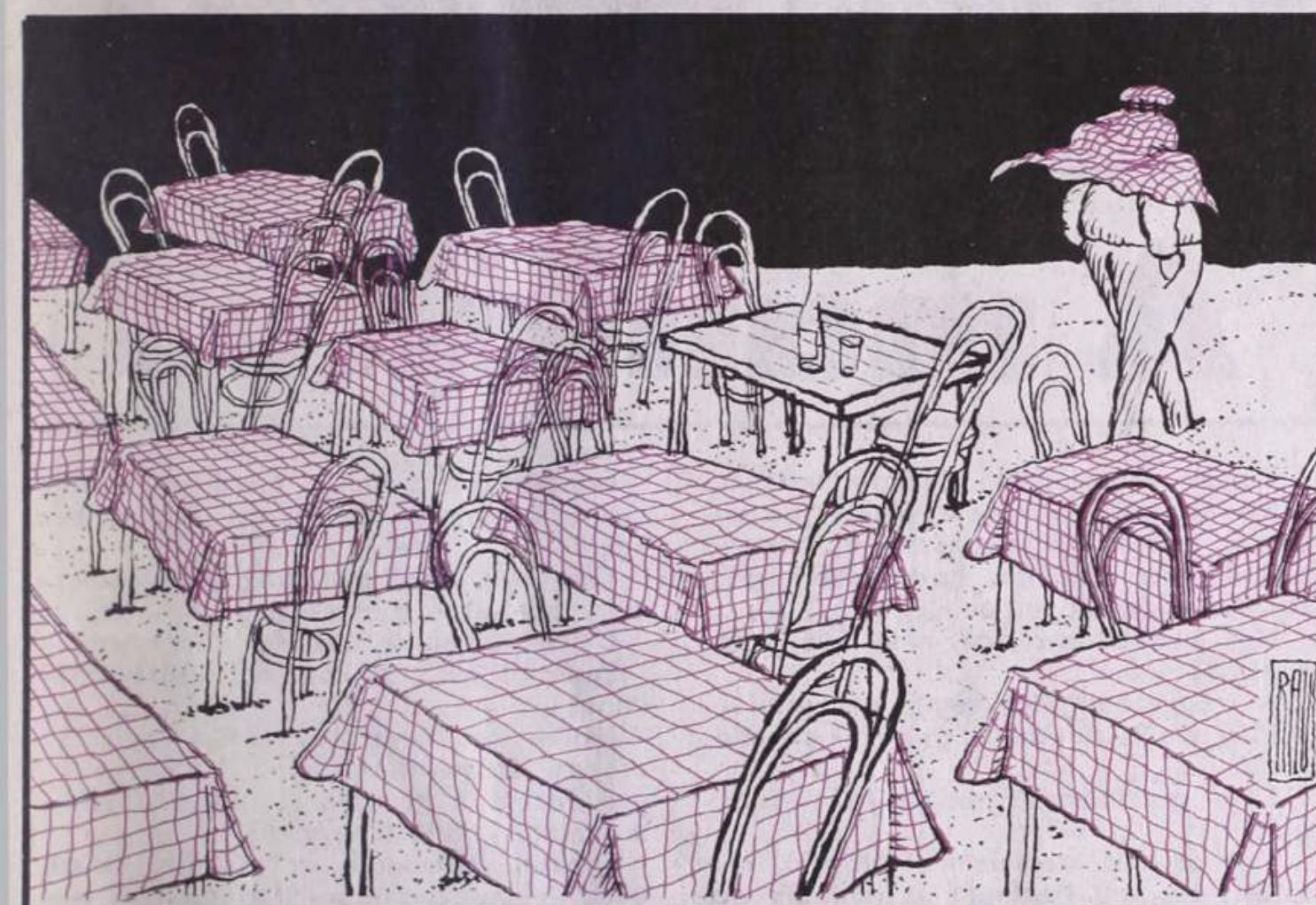

– Ezt tudom adni, prima japán gyártmányú szociális háló, métere tízezer forint!

MINDEN MEGTORTÉNHEK

– A gubérálók eltorlaszolták magukat kétszáz darab kukával, az egyre csökkenő üres üveg és száraz kenyér miatt!

BELVÁROSI NATURÁLGAZDÁLKODÁS

– Hová viszi ezt a lovat?
– Fel a lakásomba...
– Minek magának?
– Na halljal Rákospalotán dolgozom... Tudja mennyire van az ide gyalog?!
– És ez a kalitkányi galamb?
– Kezdődik a postásstrájk...
– Ezek a randa, kopasznyakú madarak nem eszik meg őket?
– Ugyan... Ezek dögkeselyűk. Élő galambot nem esznek...

– Atyaisten! Gondolja, a szemetek is...?!
– De még mennyire! Róadásul jó, hosszú strájk lesz, mert hegyekben áll a kidobott kenyér...
– Nahát! Hogy maga milyen előre látó! És mondja, nős?
– Igen... A kecskét a tej miatt vettem...

T. P. J.

RÉSZVÉNYPIAC

– Még hogy alkudni! Nem kofa vagyok én kérem, hanem broker

– Száraz kenyér helyett ilyeneket találni a kukákban

FELHÍVÁS

Drága magyar véreim!
Könyörgök, ne vegyük át!
Ne próbáljuk utánózni!
Ha mi is megkíséreljük, végzetes következményekkel járhat!

Természetesen a „Kedvesség Napjáról” beszélek. Arról a svéd kezdeményről, hogy az év egy meghatározott napján minden ember legyen kedves a másikhoz. Dicsérje meg a ruháját, a szép szemét, a kutyáját. Mosolyogjon rá. Segítse fel a tömegközlekedési eszközre. Odafönt adja át a helyét. Udvariasan tájékoztassa az érdeklődőt, hogy mikor kell bekapcsolni az Északi Fényt, nem érdekesek a skandináv részletek.

Világblama lenne, ha mi, magyar komorok, csüggedtek, zordonok és gorombák ilyen eszeveszett kísérletbe fognánk.

Ha csak elképezelem azt a huszonnégy órát nálunk, a hideg futkos a hátamon.

Már reggel, munkába menet elkapna a folyosón özvegy Martalótné, a ház réme. A nyakamba borulna, és ordítana, hogy mindenki hallja:

– Jaj drága szomszéd úr, de örülök, hogy szabadlábban van. Remélem, nem csak feltételeken. És milyen jól néz ki, ahhoz képest! Kimenekülök az utcára, lelépek a járdáról, fékcsikorgás, visszalépek.

Vértőlulósos vigyorral néz rám egy ámokfutó a valószínűség.

– Szíveskedjék átadni annak a jóédesmamájának tiszteletteljes kézcsókom. Ont pedig készségesen és díjtalanul elfuvarozom a Vakok Intézetébe, a Lipótmezőre, ahová éppen óhajtja. Nem? Sajnálom. Tiszta szívből.

Biccent, visszabiccentek.

– Ja – mondja még udvariasan –, holnap is erre járok, ilyen időben, amikor már nem lesz ez a nyálom-falom izé. Örömmel találkozni Önnel újfent. Tudja mit? Itt fogom várni. Feledhetetlen élményben lesz része.

Gázt ad, elrobog, én is folytatom az utam.

Közben bókot kapok egy résztől, akit véletlenül meglökök. Gratulál a rendőr, hogy ilyen ügyesen mentem át a tiloson, mindketten biztosítanak, emlékezni fognak rám.

A hivatalban, ahol az ügyemet nem intézik, az ismerős ügyintézőnk csikpuszival fogad, diszkrétan rámkacsint, és közli, hogy nagyon vár – másnapra.

Tetszene már érteni?

Én valóban nem a Kedvesség Napjától félek, hanem attól, ami majd utána jön!

A Törlesztés Magyar Napjától! Hetétől! Hónapjától! Amikor megtoroljuk egymáson a kényszerű udvariasságot, a dühödt előzékenységet, a bosszúért lihegő bókot és tapintatot.

Kérem tehát az illetékeseket, hogy minálunk egyelőre, átmenetileg, belátható időn belül ne szervezzék „Kedvesség Napot”, nem nekünk való.

Kedvességüket előre köszöni:

Kürti

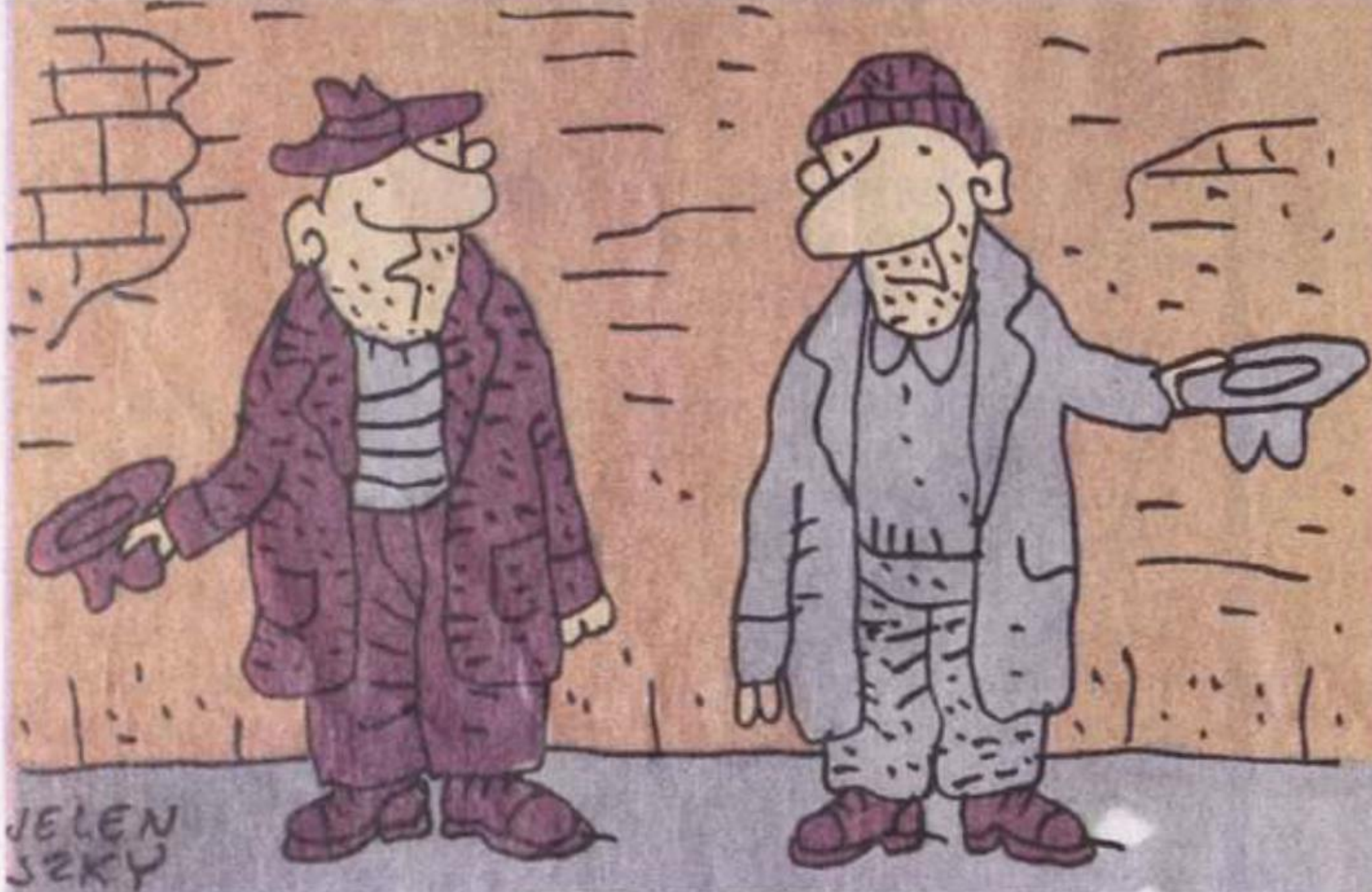
GAZDASÁG... GAZDASÁG...

Sztrájkra készülnek a postások

APROPÓ

— Én azt mondom, inkább harapjuk meg most kétszer, mint legközelebb egyszer kimaradjon

— Azért érdekes ez a dolog, te azért vagy itt, mert kifizetted az adóssáidat, én meg azért, mert nem

26 MILLIÓT FIZET A LOTTÓ

— Micsoda pechem van, hogy pont most sztrájkolnak a taxiskók

KORMÁNYPÁRTI KÉPVISELŐ AZ ORVOSNÁL:

— Legyen őszinte, doktor úr!
Mert, ha a betegségem rosszindulatú, akkor az ellenzéktől kaptam...

AKAR ÖN ELŐFIZETŐ LENNI NAGY BANDÓ ÚJ KÖNYVÉRE?

A Bevezetés című kétkötetes, mintegy 600 oldalas könyv (őszintén reméljük, végleges) ára 220 forint. Ha Ön ezt az összeget befizeti a „Nagy Bandó András, Orfű 7677” címre, akkor postai úton megkapja a dedikált könyvet. A postai költséget a szerző magára vállalja. A könyv humoreszkeket és satirikus írásokat, valamint az elmúlt tíz év tévés és rádiós kabarésikereit tartalmazza. (Bandó a megrendelésekből származó bevétel egy részét a Visszatérés nevű alapítvány számlájára utalja át. Így kívánja támogatni azt a pécsi gyermekklinika dolgozó orvos-csoportot, amely a gerincsérvel született gyermekek gyógyításával foglalkozik.) Az alábbi írás a könyvből való és arra emlékeztet, hogy min neveltünk néhány évvel ezelőtt.

VÉGRE IGAZAN JÓ HÍR:
A HUMOR IS LEHET GYÓGYÍR!

A mániákus

Tisztelt Művelődési Minisztérium!... Mielőtt előterjeszteném újabb javaslatomat, szeretném megköszönni, hogy a nulladik óra általános bevezetéséről szóló javaslatomat elfogadták... Nos, kedves elvtársak, nincs idő a lazításra!... A megkezdett utat végig kell járni... Még ma is túl sok a gyerekek szabadideje!... És a gondolkodás megöli a pedagógiát... Én már lelki szemeimmel látom a folytatást: be kell iktatnunk a nulladik óra elé egy nulla-nulladik órát, s akkor még a dolgukat végezni sem lesz idejük!... Ezek manapság reggel hatig is képesek lustikálni!... És mit csinál a diák ha lustálkodik?... Úgy van: gondolkodik!... Kérem, a diák ne gondolkodjon: tanuljon!... Én a lelki szemeimmel már látom a folytatást!... Megterveztem az egész hetüket!... Sőt!... Az egész hónapjukat!... Mit hónapjukat?... Évüket!... Mi több: az egész életüket!... Sőt, még a gyerekeik életét is!... A nulla-nulladik órát továbbfejlesztjük... A távlatoknak csak az éjjel szabhat határt!... Egymás után jönnek majd a mínusz egyedik, mínusz kettedik, mínusz harmadik és a mínusz negyedik órák!... És akkor nulla óránál kezdődik a diák napja!... Micsoda fantasztikum!... Lassan megvalósul a totális oktatás!... És ne gondolkodjon a diák, arra itt vagyok én!... A tanítást kötelező énekkar, majd felzárkóztató óra és korrepetálás követi...

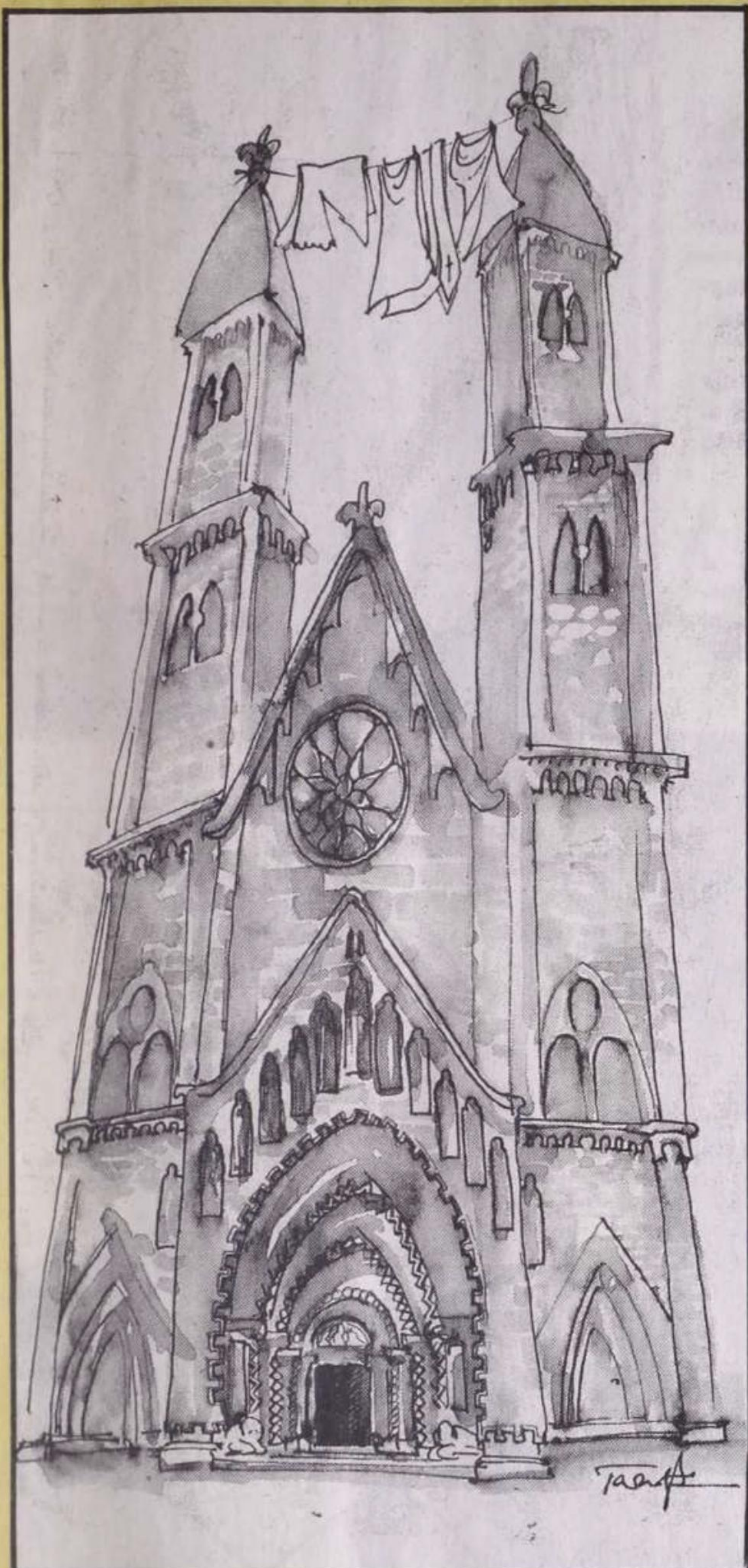
Ezután következnek a tantárgyak együttes órái, egy színes, csupa fantasztikus kavalkád!... Éjfélig!... Kémiát gyakorolunk, miközben részecskéire bontjuk a diákot!... Összekapcsolunk két-két tantárgyat... Egyikből oktatást kapnak, másiból felelnek... Matek az oroszsal... Mert ugye az oroszsal számolni kell... A fizikát a tornával... Mert a kifejlesztett erőt is ki kell számolni!... Oroszul felmondja a mohácsi vészt, majd a magyarországi forradalmak történetét, s dobantással fejezi be az 56 gyakorlatból álló talajgyakorlatát... Ezt követően oroszul javítja a németet, majd berajzolja az ország közepét Debrecen alá, honvédelmi ismeretekből felel, közben székely népdalokat szolmizál, s felsorolja, hogy milyen konyhakerti növények teremnek leginkább a Kárpátok alatt... És így szép lassan elérjük az éjjelt, amikor már kezdődik a mínusz ötödik óra... És úgy telt el a napja, hogy nem kellett gondolkodnia, mert itt vagyok én!... És a lelki szemeim!... És ha ez beválik, akkor haza sem kell már mennie az iskolából!... És akkor az iskola végre előlép első otthonná!... És megszűnik a gyerek és a szülő megbonthatatlan kapcsolata!... És így megszűnik a szülői munkaközösség is!... És nem irogatnak hülye válaszokat a szülők a tanárok bejegyzéseire!... És ekkor jön a csodálatos folytatás... Leleki szemeimmel már látom az ébren töltött egy hét minden örömeit!

Nagy Bandó András

ELKÜLÖNÍTŐ

(morbid vicceknek)

SZOBAFESTÉS

– Bocsánat, asszonyom, ezt a mintát a kedves férje választotta ...

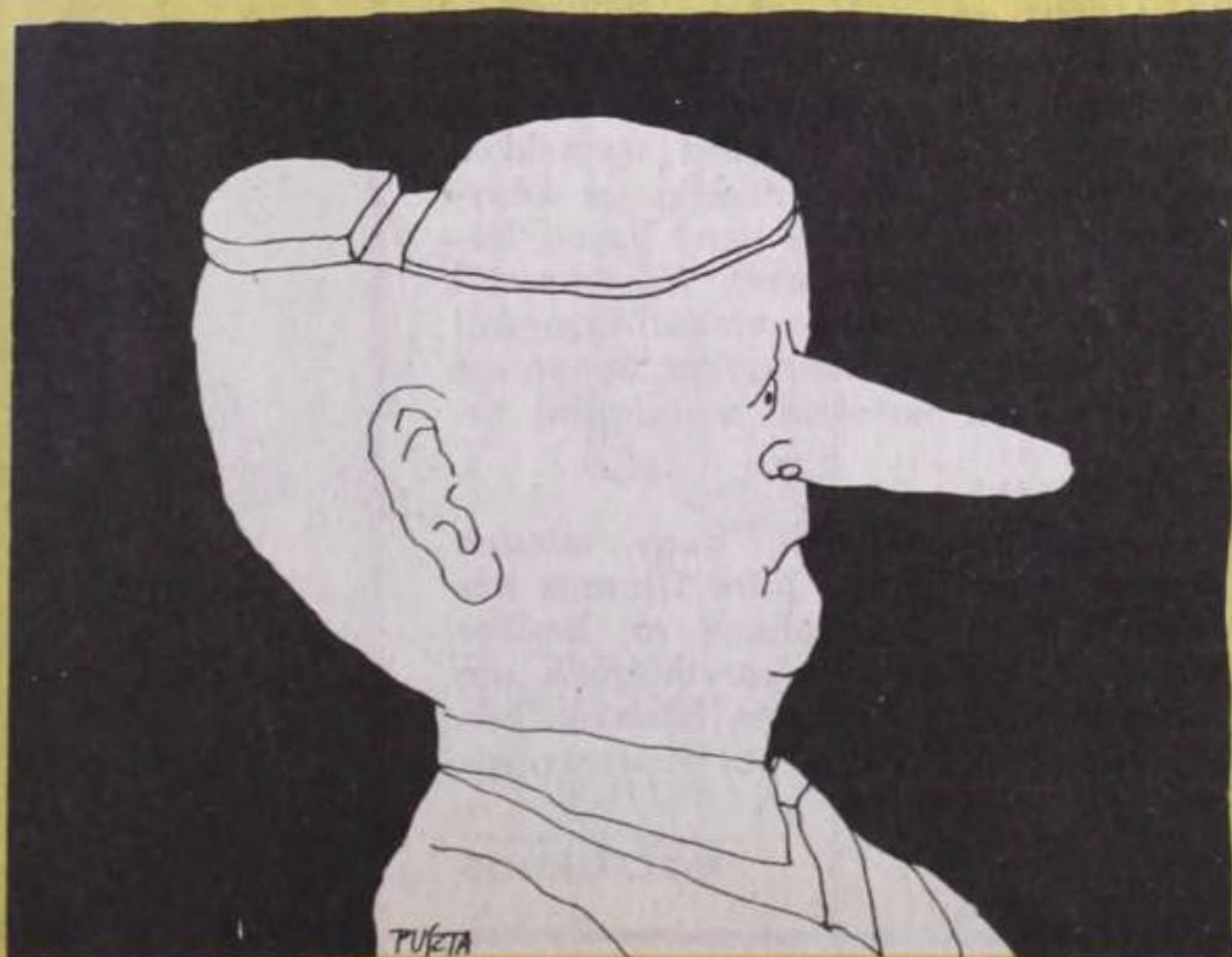
JÁTSZANI IS ENGEDD!

Amíg a férfiak dolgoztak és a nők háztartottak, senki nem talált fel semmit. Bezzeg, amikor a nők is elszegődtek nyolcórásoknak, a férfiak inkább feltalálták a padlókeféző gépet, semmint nekiálltak volna viksizelni! Eleinte kezdetleges masinákat szerkesztettek, de, ahogy a nők folyamatosan emancipáltak őket, egyre tökéletesebb háztartási gépekkel rukkoltak elő, az automata mosó-, és mosogatógépektől a mikrosütőkön át egészen a számítógépvezérlésű robotokig. Ezek a szerkentyűk már magasabb műszaki szellemiséget igényeltek, így aztán a legtöbb gépesített háztartásban a férfiak átvették a mosás, mosogatás és főzés fáradságos munkáját a nőktől, és azóta arcuk ve-

rejtékével nyomogatják a gombokat. Könnyedén szökelnek géptől gépig, kezük alatt csak úgy ég a sok visszajelző lámpa, bűg, kattog, duruzsol minden, s

a szegény exháziasszonyok űzött vadként menekülnek egyik helyiségből a másikba.

De nem kergeti őket senki ... (TPJ)

1 Pápai Gábor rajza

TOPtravel®

HUNGARIAN TRAVEL BUREAU

CERUZAPÁRBAJ - 8

Pozsgay Imrével már minden megtörtént, ami nálunk egy politikussal megtörténhet. Még annak az ellenkezője is... Elmondták már mindennek. (Ő is elmondott már mindent.)

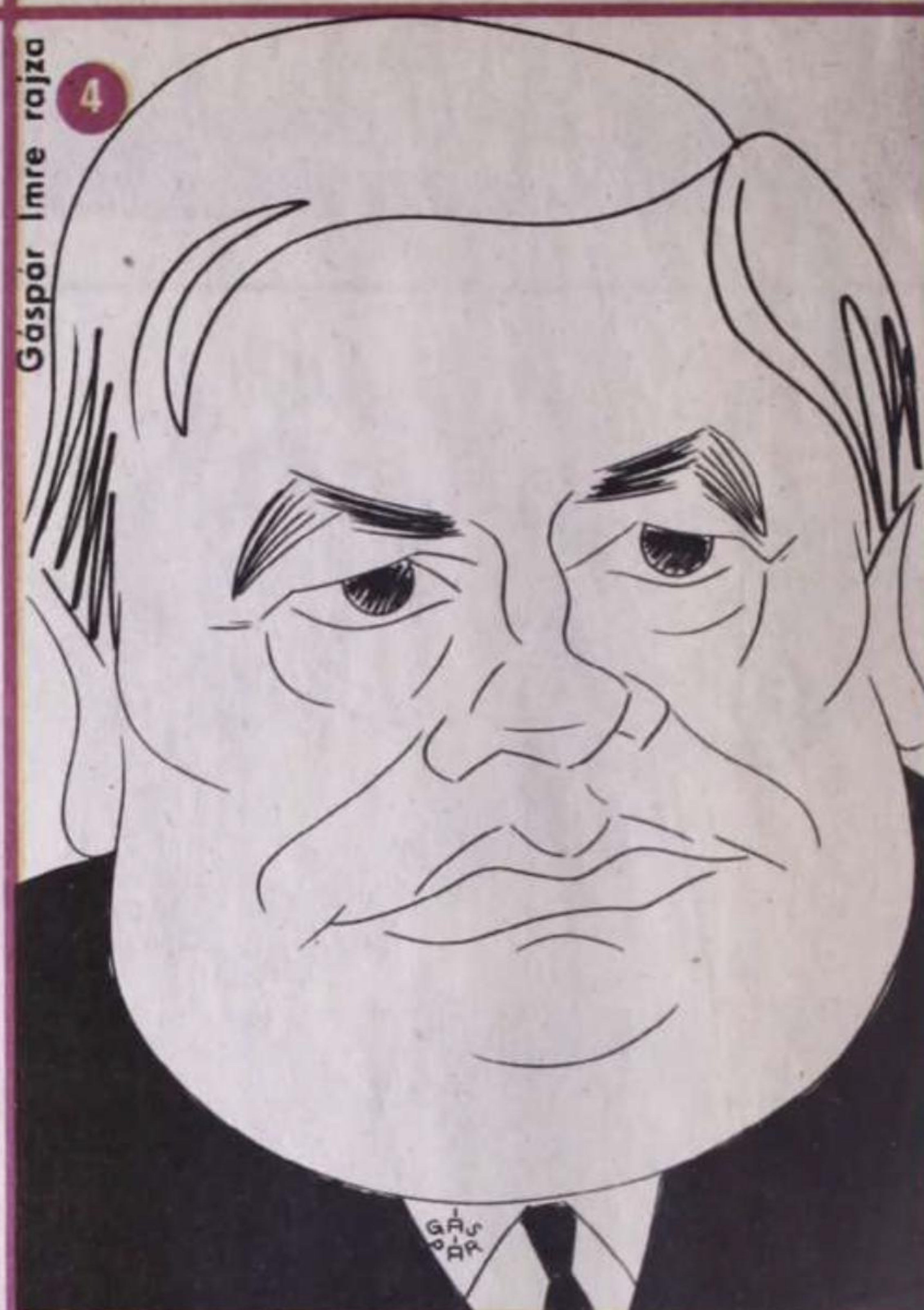
Most rajzolóinkon a sor. Hogy képet kapassunk róla. A nézeteiről. (Több nézetben, természetesen...)

Kedves Olvasók, döntsék el, melyik rajz tetszett Önöknek a legjobban. Szavazataikat nyílt levelezőlapon 1990. november 21-ig küldjék el szerkesztőségünk címére:

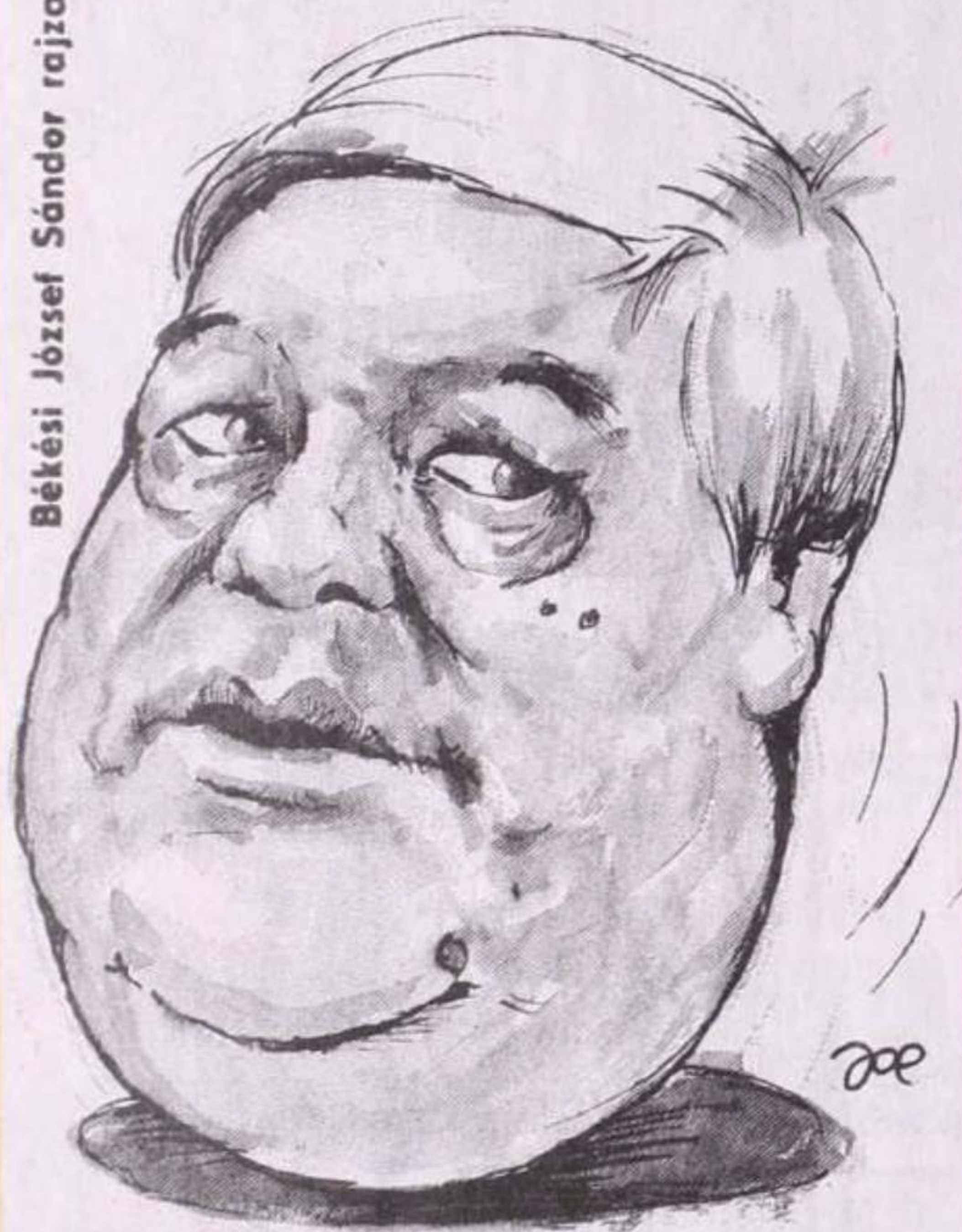
LUDAS MATVI, BUDAPEST 1977

A szerencsés nyertesek között ezúttal is a Top Travel Utazási Iroda egynapos bécsi utazásait sorsoljuk ki. S a közeljövőben kerül majd sor a nyolcfordulós Ceruzapárbaaj fődíjának a sorsolására is.

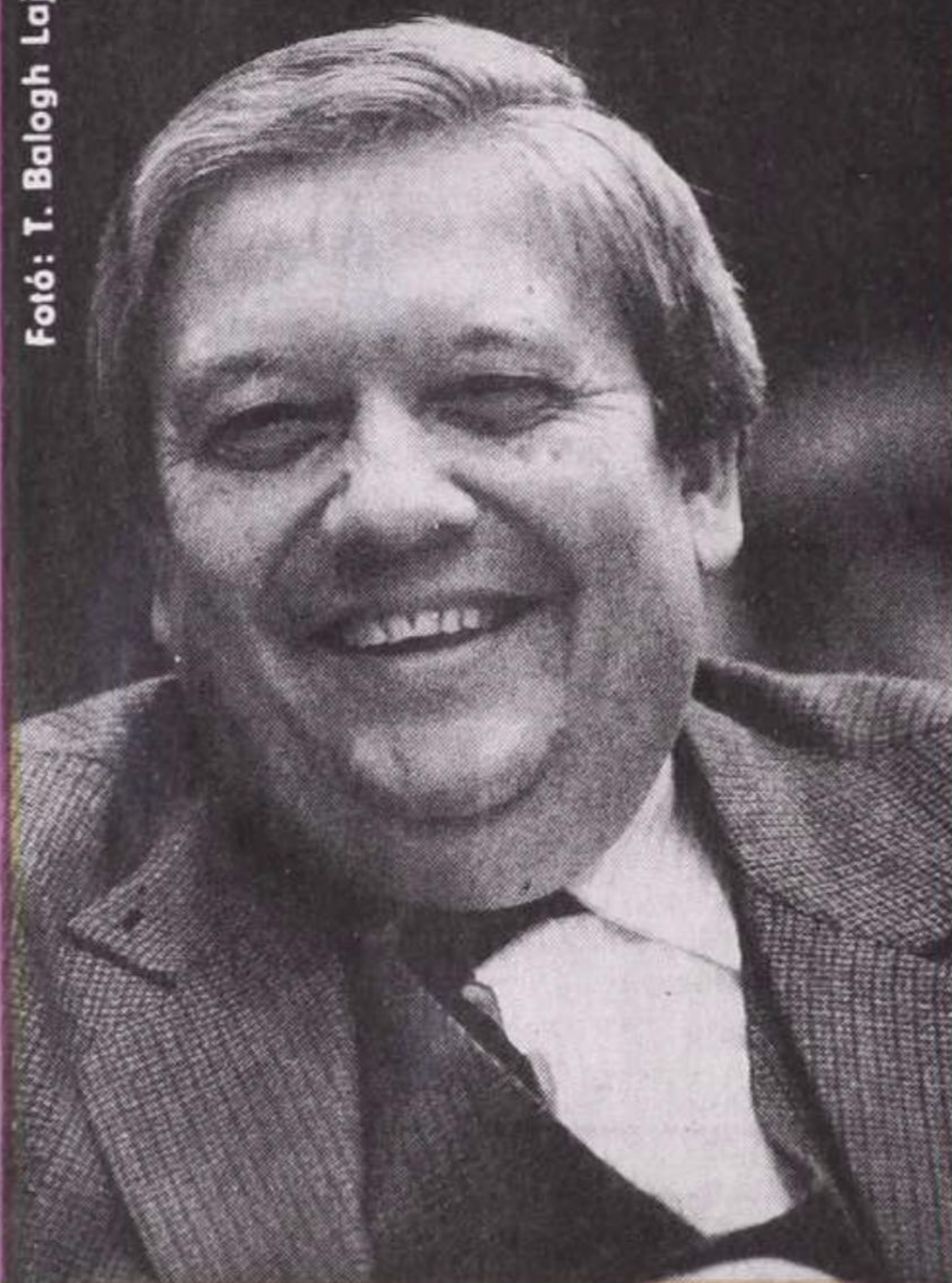
4 Gáspár Imre rajza

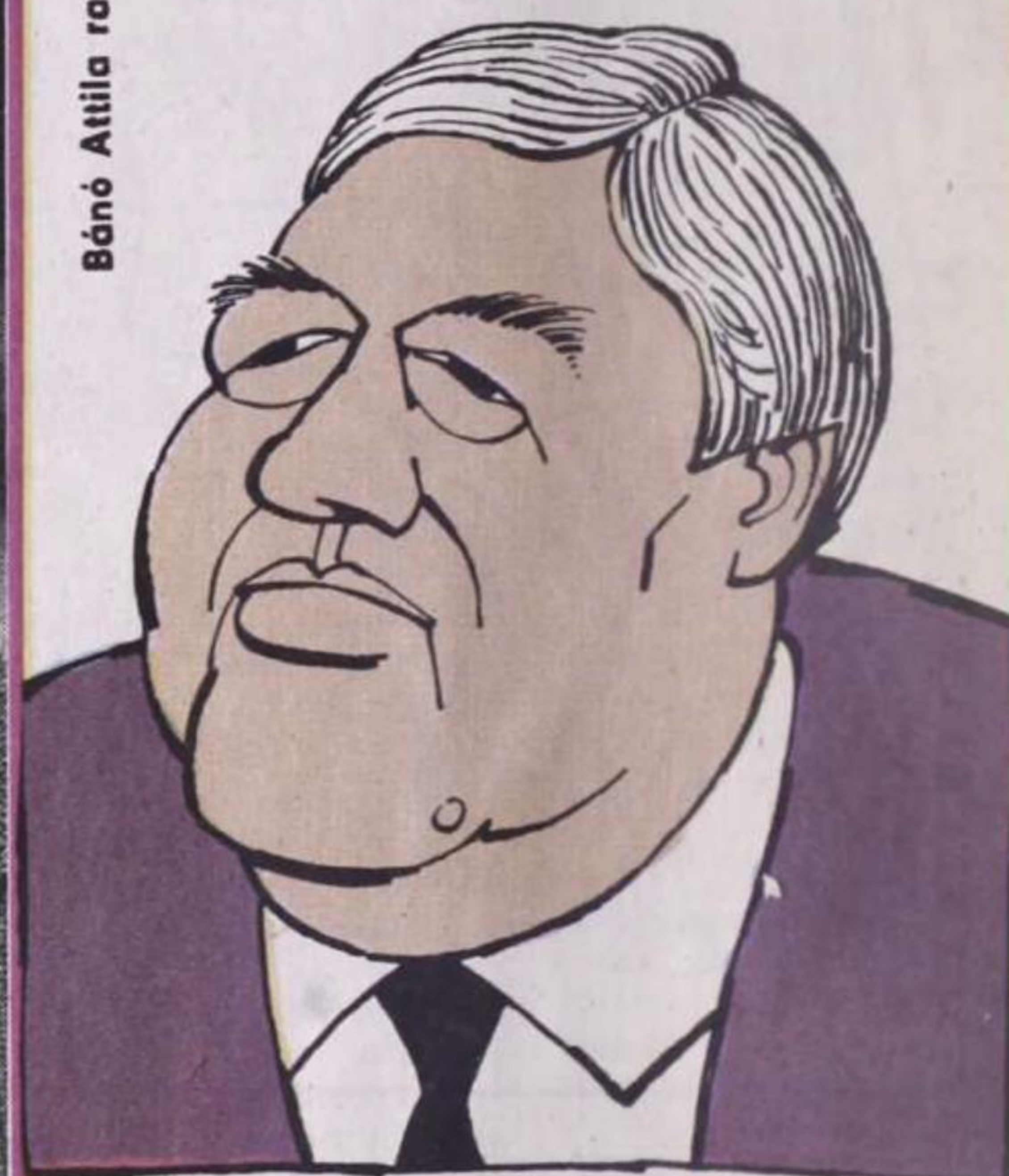
2 Békési József Sándor rajza

Fotó: T. Balogh Lajos

5 Bánó Attila rajza

3 Dluhopolszky László rajza

MAS... MAS... MAS... MAS...

Napfogyatkozás

Nincs új A NAP alatt. November másodika óta. A Magyar Nemzetben... Mert DIURNUS abbahagyta. Tisztelettel és szomorúan búcsút mondott az olvasónak. Közel nyolc év után, közel 1900 írás után. Bodor Pál (Diurnus) vallomásos-szeliden írt elhallgatásának mélyebb okairól. Mi, megdöbben kollégái, fejet hajtunk érve előtt. Lesütött szemekkel. Mert szégyenkezünk. Miért mindig az kényszerül csendre, akinek hitele van? Vajon hányan ülnek manapság – akár főszerkesztői székekben is – minimális emberi-újságírói hitelfedezet nélkül? Az önmagukat átmenteni tudók. A bármilyen hatalmat kiszolgálni tudók.

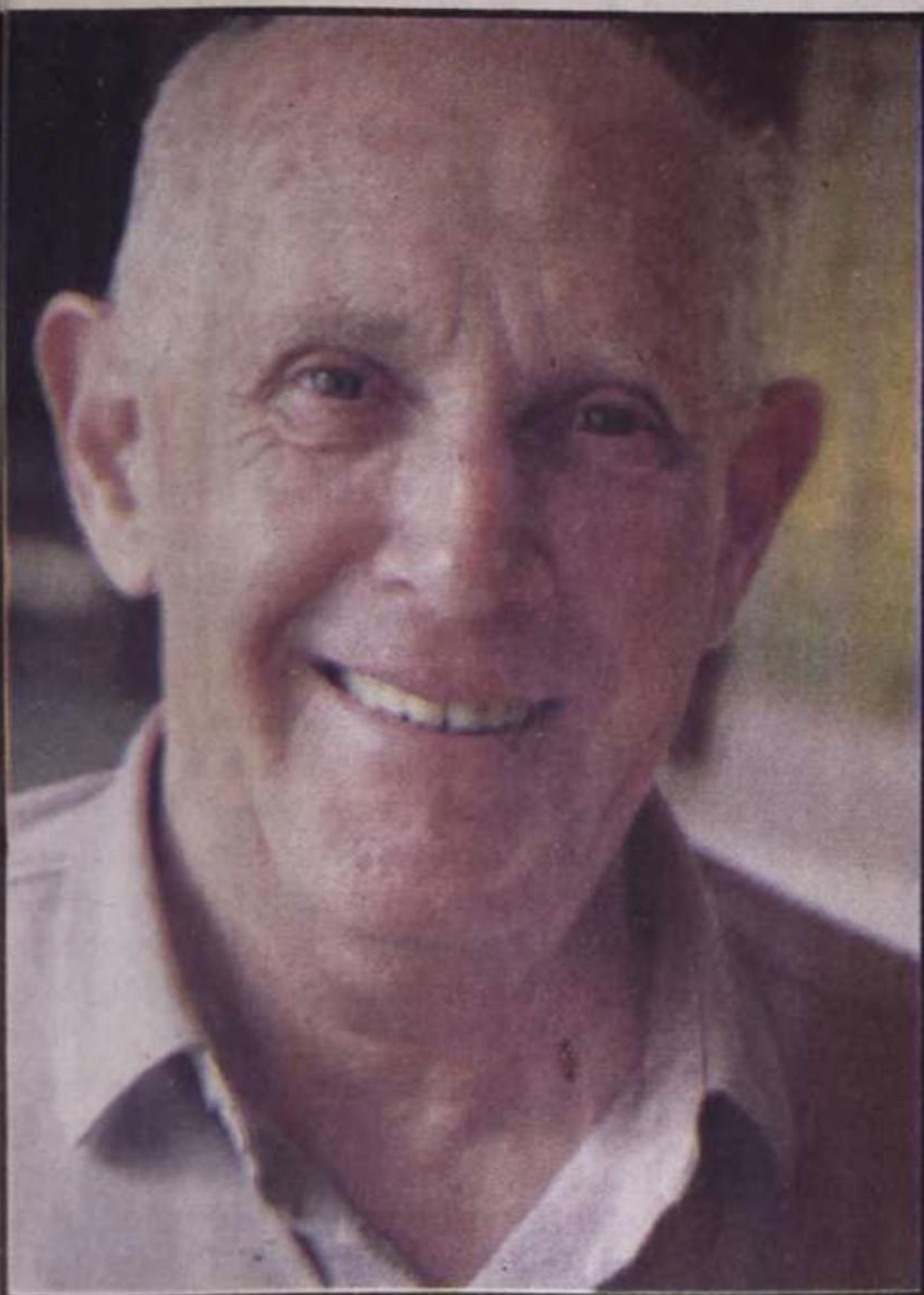
Kedves Kollégák!

Igérjük meg ünnepélyesen, hogy minden áldott reggel eszünkbe fog jutni Diurnus néhai rovata, A NAP. Gondoljunk rá, amikor tollat fogunk kezünkbe, amikor magunk elé húzzuk a fehér papírt. Hogy ne lehessen teljes a napfogyatkozás. Hogy ne lehessen fojtogatóan sötét az éjszaka.

NOCTURNUS

6 Rau Tibor rajza

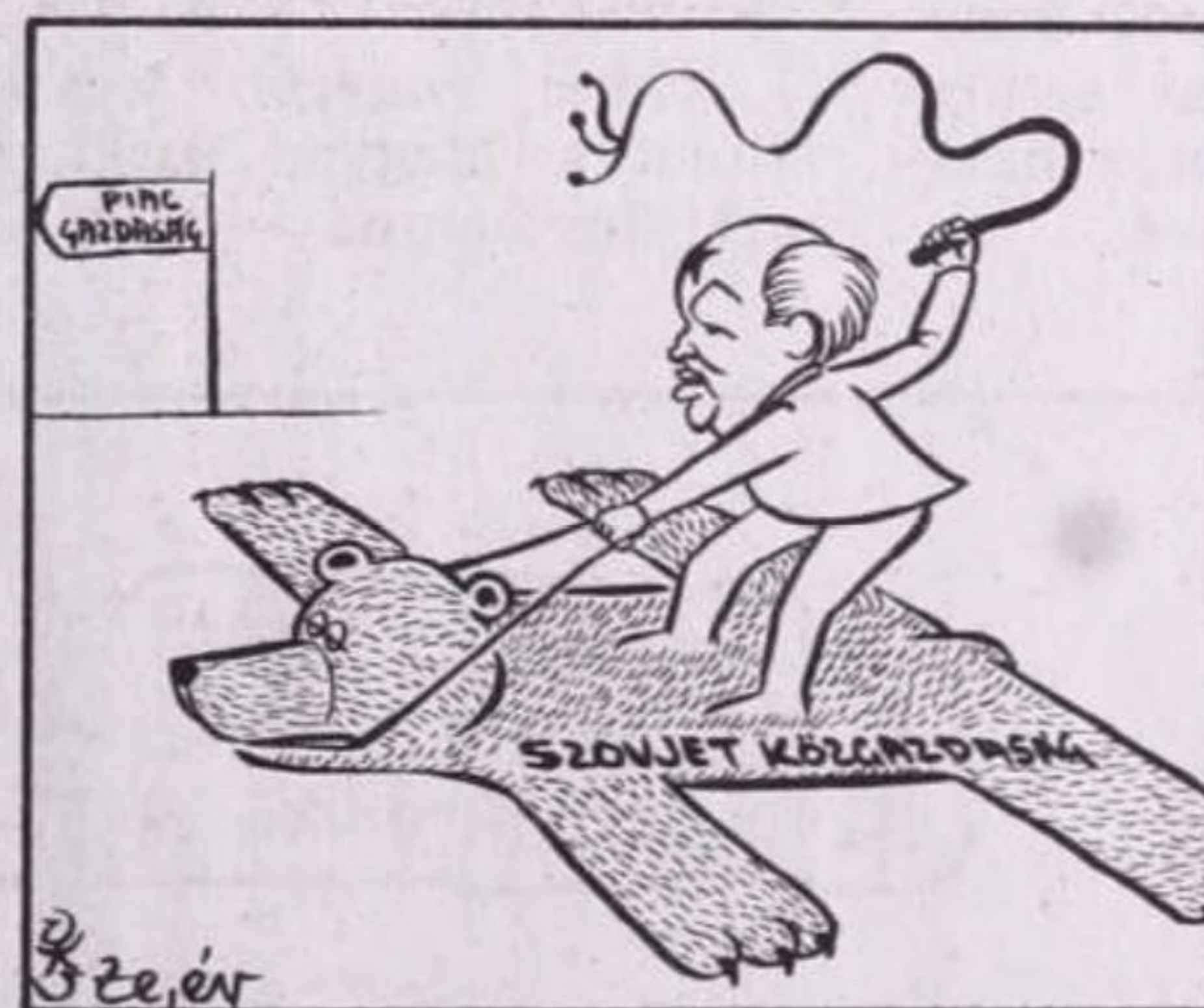
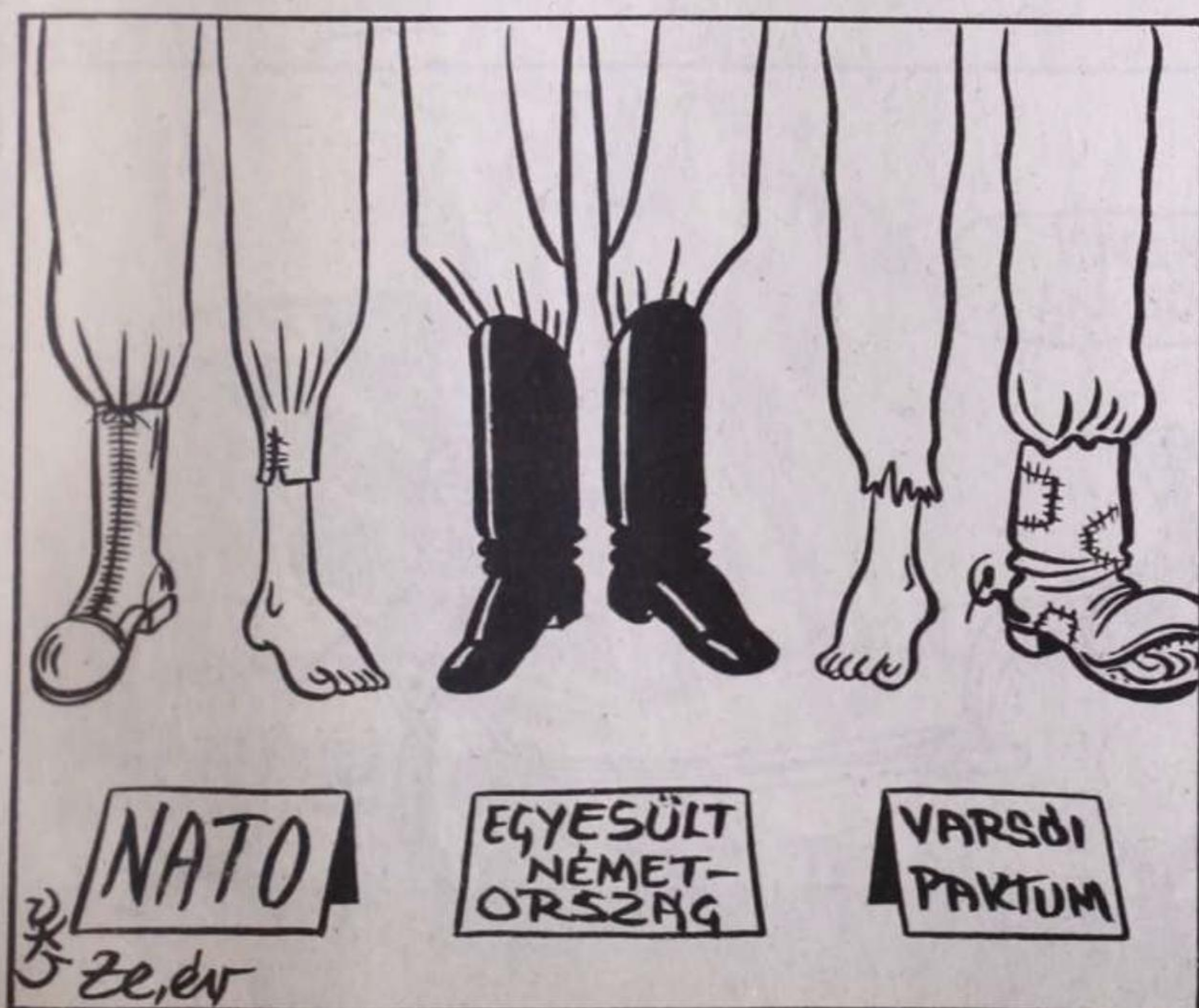
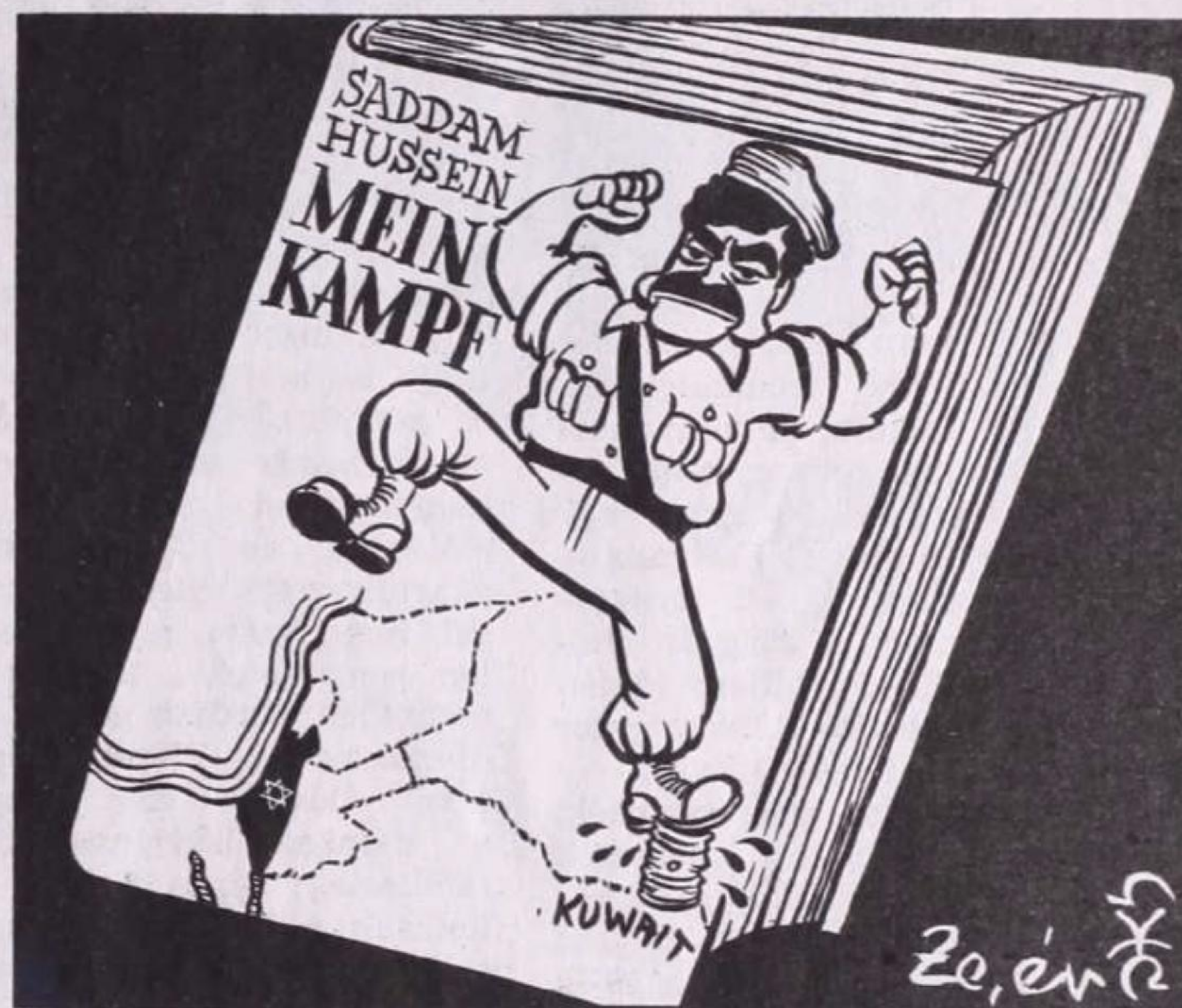

Fotó: Ács Irén

Ze'ev FARKAS – BÁRÁNYBŐRBEN

Ő az egyik leghíresebb izraeli karikaturista.
Csöppet sem meglepő tehát, hogy Adonyban született, 1923-ban...
Ze'ev (alias Farkas Jenő) azóta állandóan rajzol.
Engem. Téged. Minket. Gyilkosan szelíd.
Ugyanis reggelente báránybőrbe bújik. (Éjjel sem veti le.)
Harmincöt éve él távol hazájától.
A Tel-Avivban megjelenő, Há,árec és Ma,ariv című lapok munkatársa.
Számos fesztiváldíjat megnyert. Meg olvasókat, nézőket.
Most Önökön a sor, kedves Olvasóink...
Mindössze hatvanhét éves. Még előtte az élet.
Bennünket rajzol. Mert mi is előtte vagyunk.

Úgy tetszik, még bennünket is érhet meglepetés... Levelet hozott a posta, s a borítékából Csurka István alább olvasható írása hullott ki.

Mivel szerkesztőségünk illetékessége libaügyben kétségbevonhatatlan, helyet adtunk hasábjainkon Csurka István véleményének. (Akit – mi tagadás – már néhányszor humoristáink is megcsipkedtek, s rajzolóink is szívesen tüzték őt libatollhegyre...)

Természetesen a Ludas Matyi várja, sőt: elvárja, hogy libaügyben mások is elmondják véleményüket. Hallgattassék meg a másik fél is...

A LIBA IS MADÁR

De térjünk a tárgyra! Magyar Hírlap 1990. november 1.: „Libák és petíciók.” Fényképes közlemény.

Gratulálok!

Így kell ezt csinálni!? A képen egy hölgy látható meg egy liba. A kép középpontjában a hölgy csücsül, a liba nemzetiszín szalaggal a nyakában a kép szélén árválkodik. „A Nemzet libája”. Ez a képaláírás.

Szegény telefonkagylót tartó hölgy! Őszinte részvétem! Higgye el, nem a rosszindulat vezette a szerkesztő urakat. Ne indítson becsületsértési, hitelrontási pert, mert elveszti, mert nem tudja bizonyítani, hogy nem önre gondoltak a szerkesztő urak, az újságírás és a tréfacsinálás nagymesterei, hanem a szélső élőlényre. És a nemzetet sem akarták rossz hírbe keverni azal, hogy azért, mert jelentéktelen szervezetek a Nemzet szót a nevükben hordják és libát ajándékoznak a Népszabadságnak, nem ildomos ezt a szárnyast a nemzet libájának nevezni. (Mellesleg: nincs valami komplexusuk a közlőknek a szárnyasokkal, madarakkal?) Mert így bizony az olvasó, még ha kuncog is, nem nagyon tudja, hogy min: a libán, az említett politikai szervezetekéken, avagy a nemzetén? Az egészről így csak kacska lesz.

Sokkal nagyobb fegyverténye volna a Magyar Hírlapnak, ha azt kinyomozná – valamelyik a

nyomozásban és a Belügybe való behatolásban jártas újságírója –, hogy kik és mifélek állnak ezek mögött az értelmetlenségeket követelő szervezetek mögött. Hátha bizony a közelmúlt ultrabalos irányzatai, szervezetei, hatóságai. Csak kérdezem. Kinek játszik a kezére az az ember, akinek a színházát valamikor maga Berecz János volt szíves megnyitni, mára pedig eljutott a Szent Korona szerkesztéséig, beleértve az én miniszterelnökségemet is.

Természetesen nem kértem én fel ezt a társaságot, hogy engem oda felköveteljen. Semmi közöm hozzájuk. Az azonban már mégiscsak feltűnik nekem, hogy mekkora nagy nyilvánosságot

kap ennek a néhány akarnoknak a szájalása, akár a Népszabadságtól, akár a Magyar Hírlaptól.

Lehet Magyarországon nem-hogy miniszterelnök, de akármi-lyen közszereplő, abból az emberből, akit ez a néhány tucat feltűzött, erőszakos hajlandóságú, politikailag bárdolatlan társaság, ez a nyomorultul törpe kisebbség a szájára vesz? Nem.

De ez engem nem zavar, mert nem is akarok semmi pozíciót betölteni. Azt azonban elmondom: látom az összefüggéseket. Titkos eszközökkel felbujtok egy szélsőjobb csoportot, észrevehetetlenül gyenge hangját felerősítem országossá, és így döfök bele politikai ellenfelembe.

Kís János már tavaly decemberben követelte, hogy engem állítsanak félre az MDF-ben, mert jelenlétemben nem tudnak nagykoalíciót eskábálni. Útban vagyok azóta is.

Erre kell a Szent Korona blödlíje. Nekem nem kell. Kinek kell? A bőrféjúeknek, a megtévesztett későkirálypárti öreguraknak?

A bolsevizmus alakváltási képessége határtalan.

Libában és liba-hírekben, gágogásban és hápogásban egyelőre még ott kísért a bolsevizmus.

Csurka István

A humorérzék az élet nagy adományának tartom, de nem minden humor, amin nevetünk. Sokszor egy ügyetlen hazugságon is hümmmentünk egyet. Nyugtázom tehát, hogy a Magyar Hírlap most a III. Pártállam idején a hazugságcsináló tréfamester szerepében is jeleskedik.

Mielőtt azonban erre rátérnék, megmagyarázom, mit nevezek III. Pártállamnak. Nos, ezt, amiben élünk, elsősorban a blokádtól. Az első Pártállam kora 56-ig tartott, az volt a durva, akasztófás, véres, avagy Egyenes Pártállam, a második, a halogató, atyáskodó, azaz a Kőrmönfont Pártállam, ez a mostani pedig a visszarendeződő „Hátulról Melybe” Pártállam, amely az aszálytól repedezett demokrácia hézagában kúszik a felszínre.

A nemzet libája

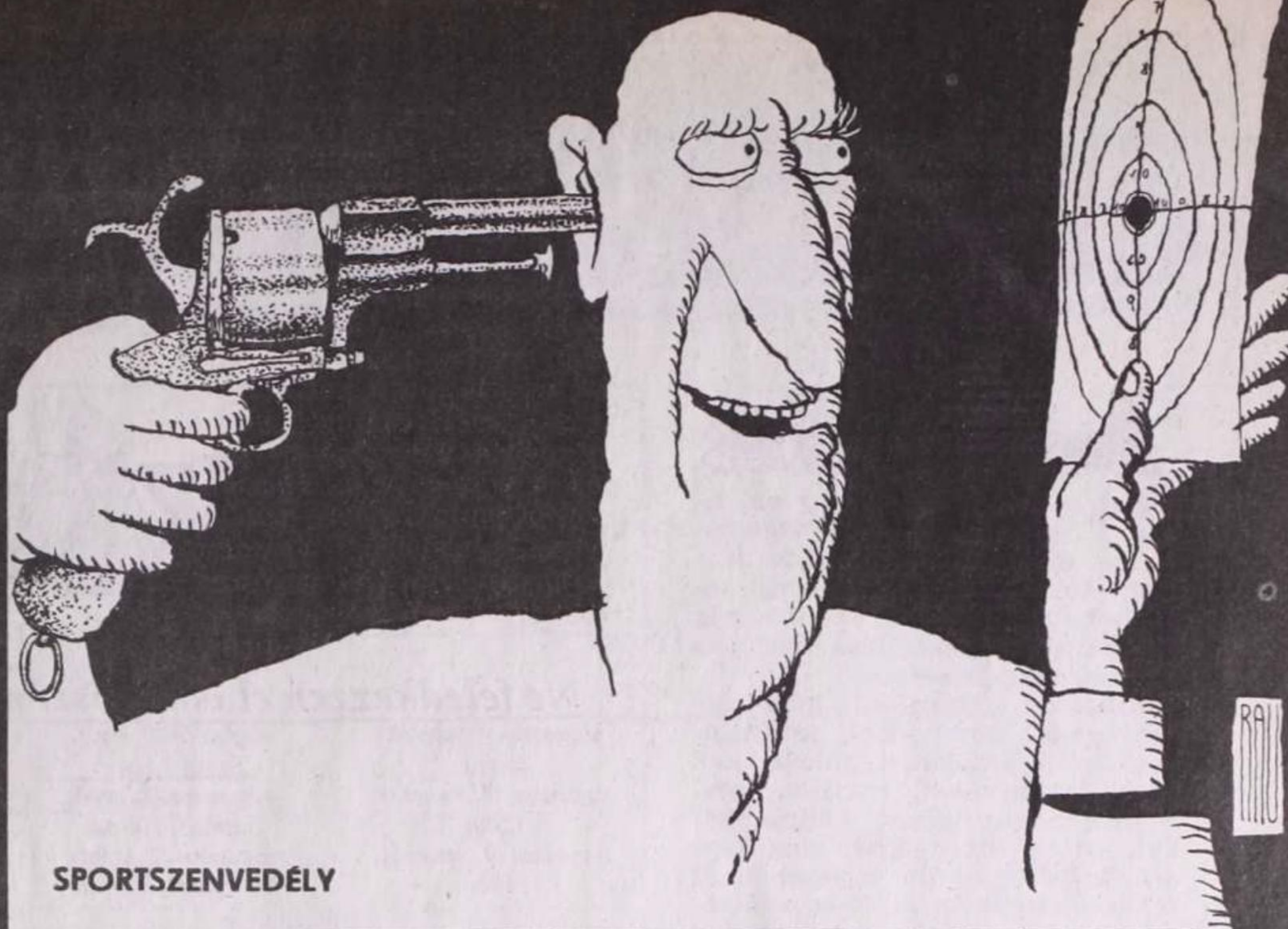
– De kérem?! Hol van itt a vallásszabadság?!?

TRANSPARENSEK

„Egyenlő teherviselést!”
„Egyenlő bűnrészesedést!”

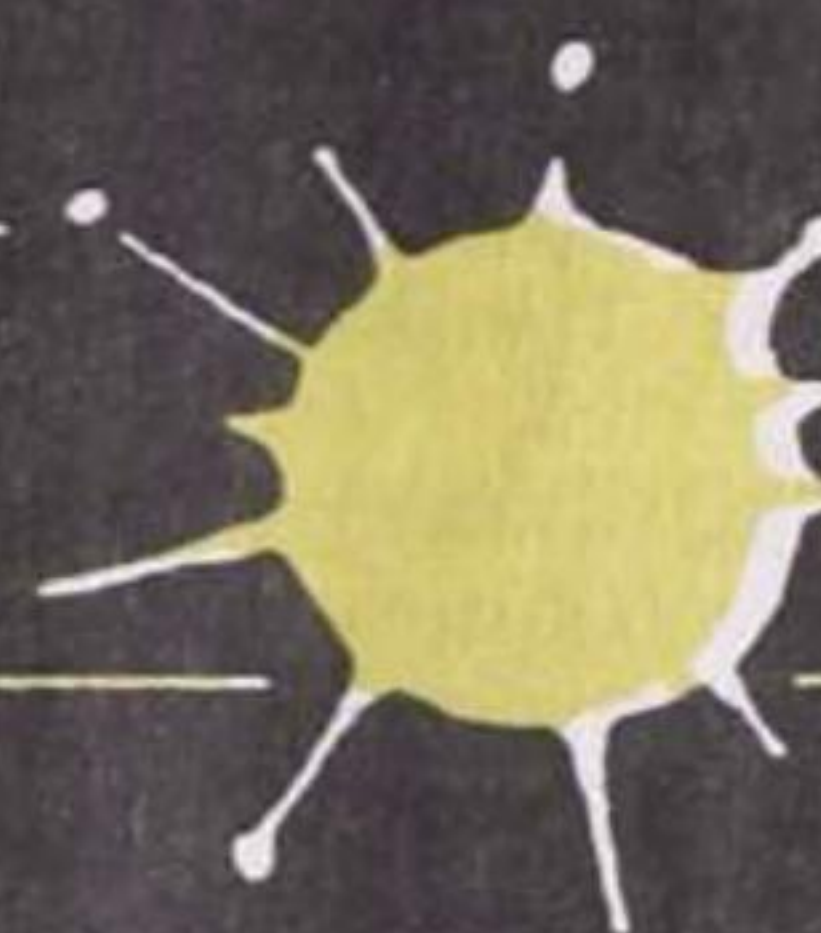
A SÖTÉT UTCÁN

– Fiúk! Hát nem látjátok, hogy
én is bőrfejű vagyok?!
Ugyan... A bácsi nem igazi
skinhead, hanem valódi kopasz!

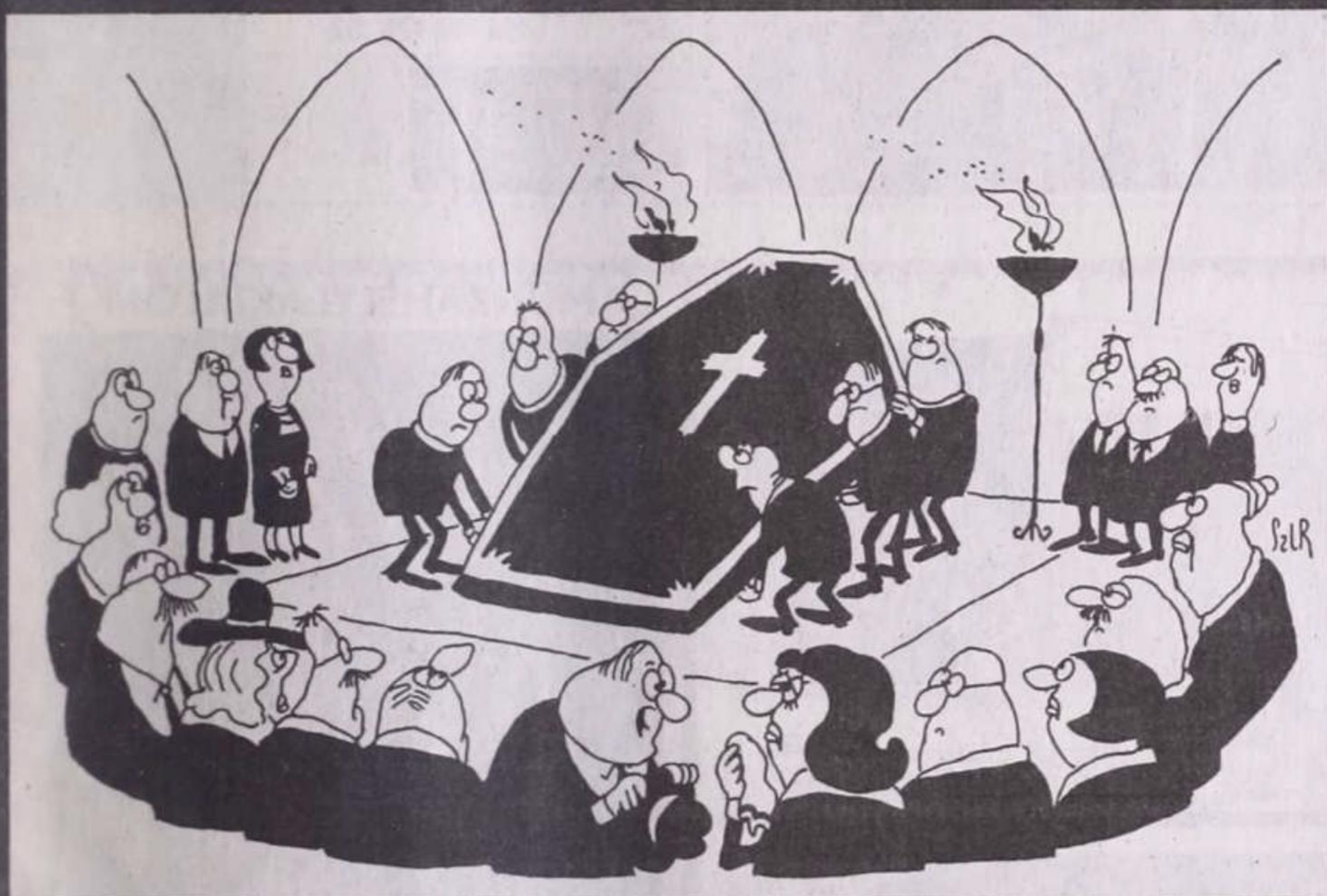

SPORTSZENVEDÉLY

FEKETE

OLDAL

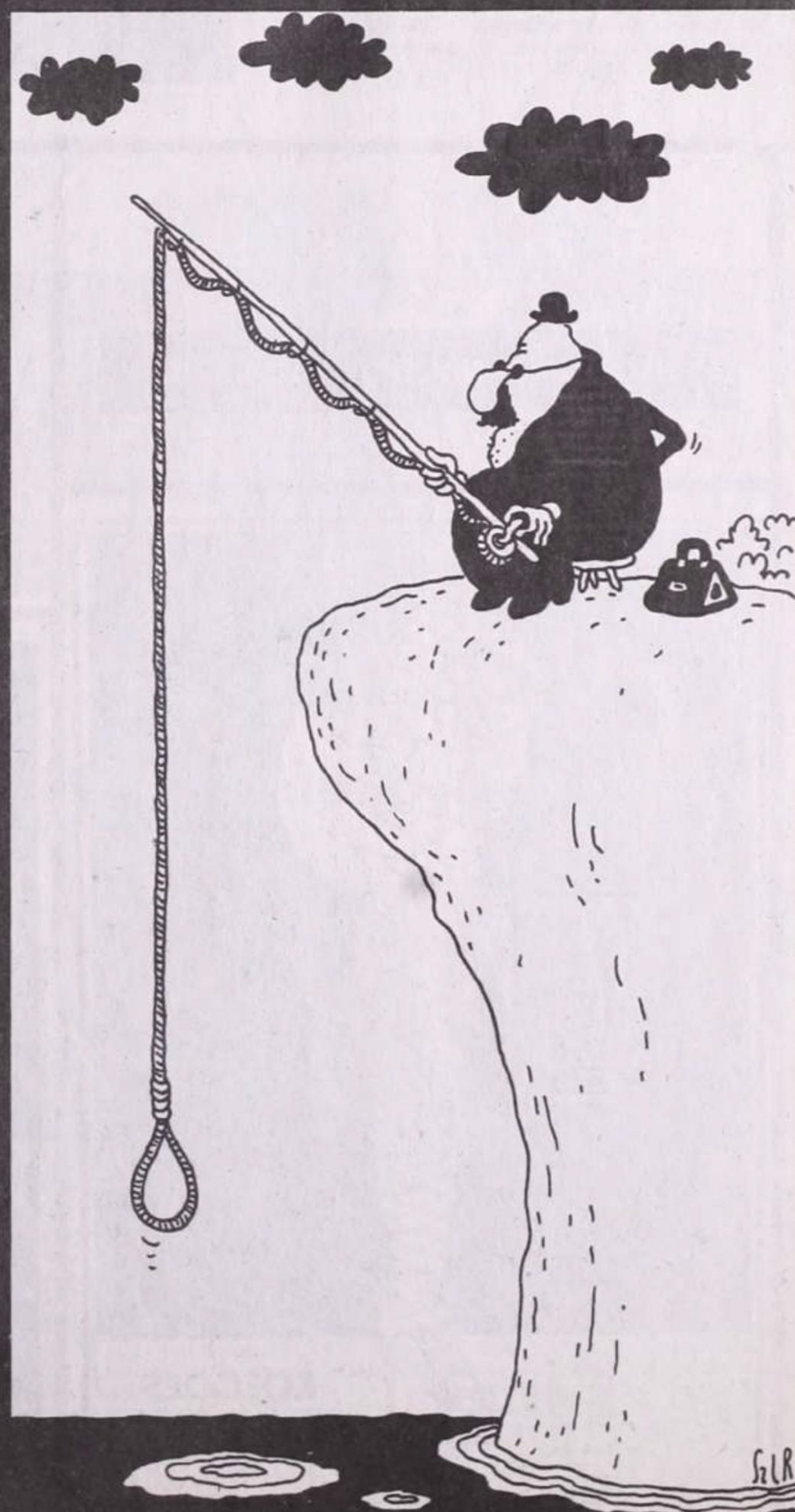

– Asszonyom... Fogadja úthengerbrigádunk őszinte sajnálatát és részvétét...

INGÁZÓ

AKTÍV PIHENÉS

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLNAPIAC

Keresnek: Stephen King és Richard Bachman könyveit, konyhaszékét (hokkedlit), 104 Híres Magyar Receptkönyvet, Árkus József—Lengyel László Vádol a nép c. könyvét, Lakáskultúra 1990/2-es számát, szalvétákat.

Kínálnak: Szaratov hűtőszekrényt, női sportcipőket, szandálokat, női táskákat, pulóvereket, gyermekkönyveket, vasalót, régi Neumann varrógépet, kézimunkákat, Orion fekete-fehér nagyképű-ernyős tv-t, egy db legyezőpálmát (12 leveles), Zastava 750-es alkatrészeket, ekrű színű menyasszonyi ruhát, szovjet varrógépet, Radal radiátort több méretben és öntöttvas radiátorokat, 80 db szépirodalmi könyvet, Új Magyar Lexikont 5 kötetben.

Cserélnek: ZK—145 típ. szalagos magnót mikroszkópra, hintalovat konyhaszékre, Riga kismotorkerék-párt felnőtt kerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közíró-tételet holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címen lehet érdeklődni...

TURKÁLO

Ne feledkezzen el ismerősei névnapjáról!

augusztus 17., péntek Jácint	augusztus 20., hétfő Szent István	augusztus 23., csütörtök Bence
augusztus 18., szombat Ilona	augusztus 21., kedd Sámuel, Hajnal	✿ Tolmácsolja ✿
augusztus 19., vasárnap Huba	augusztus 22., szerda Menyhért, Mirjam	✿ az EXTRA ✿
		✿ jókívánságait is! ✿

Köszönöm a figyelmeztetést, nem feledkezem el. Szent István nevű ismerősöm momentán nincsen.
(A Debreceni Extrából ollózta: Andics Árpád, Debrecen.)

NŐI, FÉRFI SZABAD- IDŐ ÖLTÖZÉK

összetétel 67% pamut, 50% akril

CIKKSZÁM: Méret:

1526 164 170 176 182

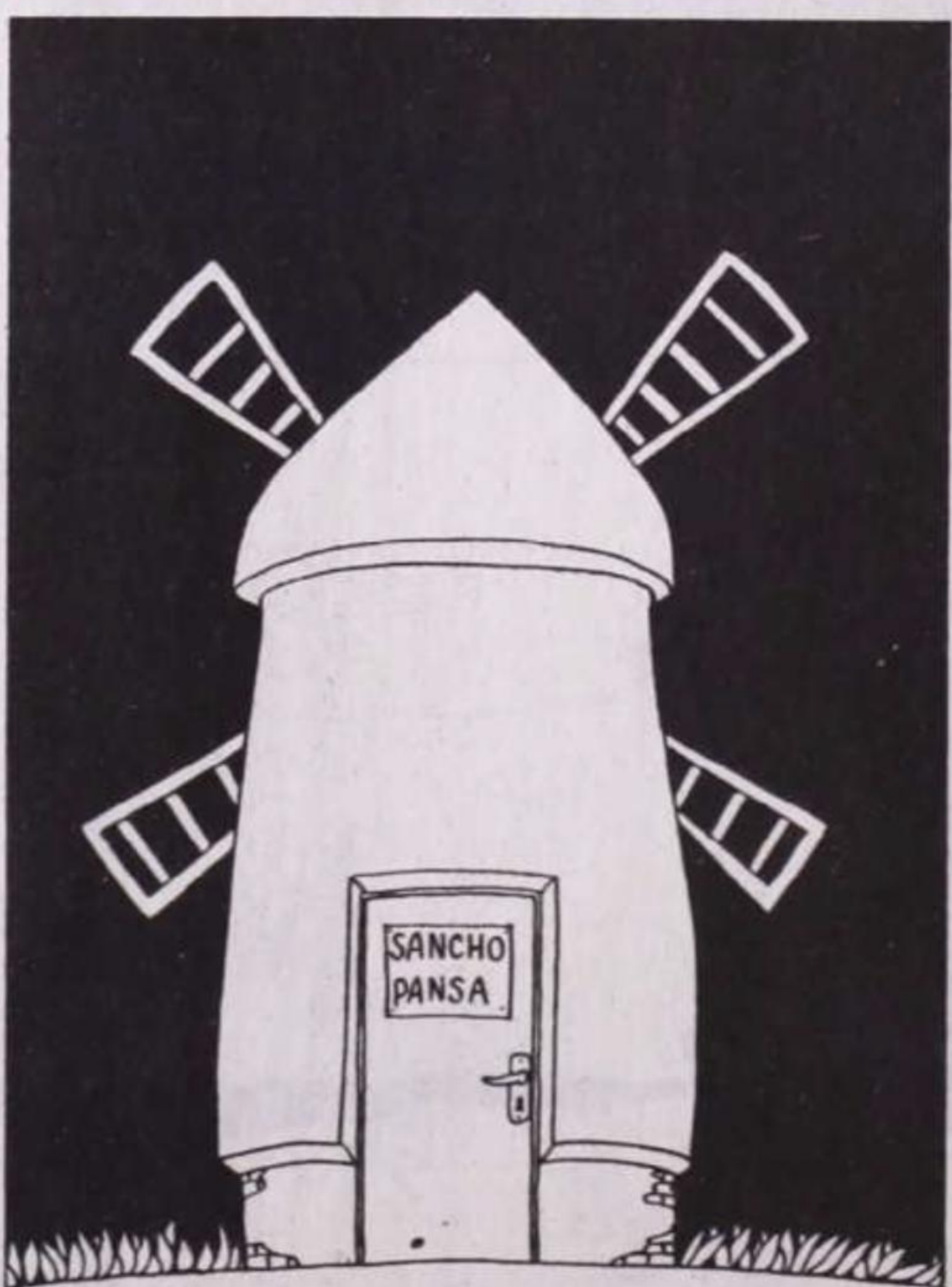
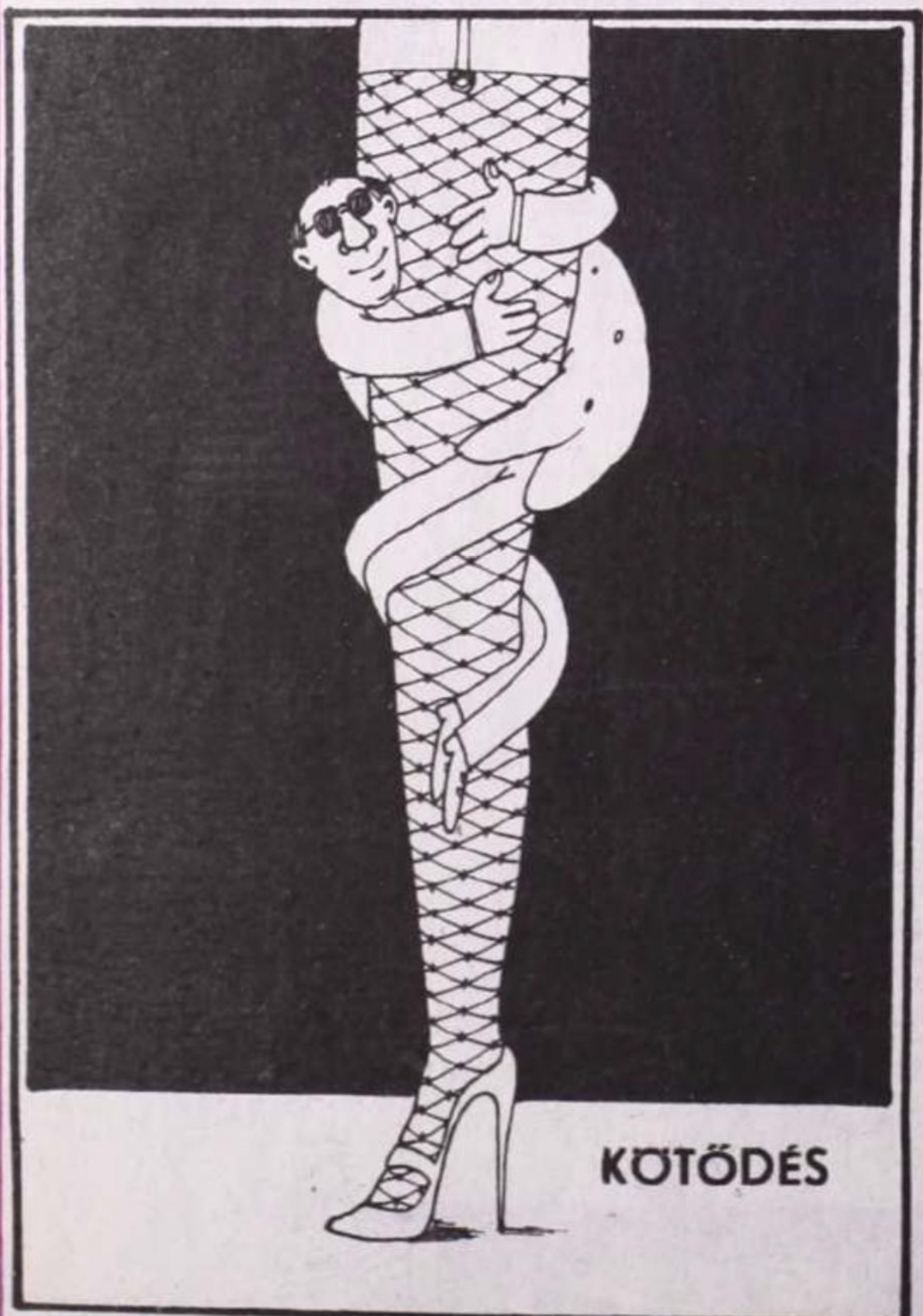
1527 164 170 176 182

Ar: **1850,- Ft**

Az eredményes magyar ipar telteljesít. Sztahannov emléke kísért? (Győri Barnabás ollózta a Margareta csomagküldő szolgálat katalógusából.)

IMPORT HUMOR

NIKOLAY ARNAUDOV, BULGÁRIA

PRIVATIZÁCIÓ UTÁN

MUNKAHELYI ÁRTALOM

FELEL A TUDÓS

A harmadik emeletről kiesik egy szórakozott tudós. Pillanatokon belül bámészkodók tömege veszi körül.

– Mi történt itt – kérdezi valaki.

A tudós feleletét a számozott sorokban idézzük.

Megfjtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb november 28-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3×300 forintot sorsolunk ki.

FELEL A TUDÓS

A harmadik emeletről kiesik egy szórakozott tudós. Pillanatokon belül bámészkodik tömege veszi körül.

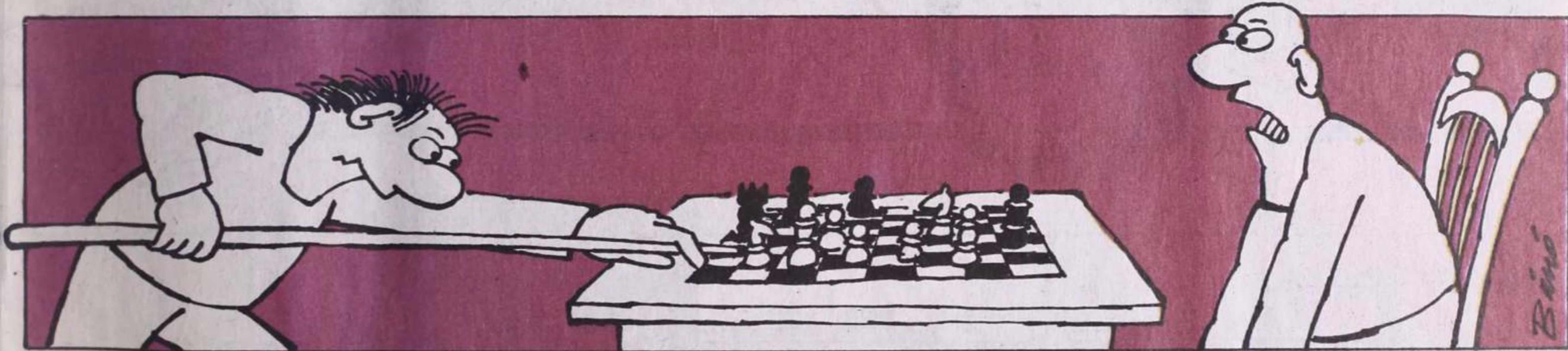
– Mi történt itt – kérdezi valaki.

A tudós feleletét a számozott sorokban idézzük.

Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb november 28-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3×300 forintot sorsolunk ki.

MELEG KONTINENS	TANÁR, PEDAGÓGUS	FÉLSZEG, FESZELYEZETT	TÖRÖKORSZÁGI TÖLTER	KINAI NAGYVÁROS	"ANGYALI" ANG. SZINÉSZ/ROGER	HI... HANG NÉLKÜL ESD!	FIATAL SZINÉSNŐ /ZSUZSA	A KLASSZICIZMUS HIRES OLASZ SZOBRASZA VOLT /ANTONIO/
1								S
				SAJÓ-P. KOZSÉG FOLYÓ A SZU-BAN			3 / 4 YARD! FÉL CSIRKE!	
HEVES SZÉL-VIHAR NÁLUNK		ÁRASZ-TÓ KIFE-LÉ!!				NEVA-DAI KASZINÓ VÁROS		
SZEREN-CSE-VADÁSZ						HOLLAND FOCISTA /RUUD/ DEPÓ		
				MOSTAR FOLYÓJA SAJT-FÉLE				
					ZENEMÜ VÁLTO-ZATOK	TANI-TÁSBAN SZERE-PEL	ELŐADÓ, ITT RÖVI-DITVE	JÓMA-GAM
2		OMSZKI FOLYÓ ... MONTEZ		PÁRNA NÉMET HELYES-LÉS			COSTA DEL ...	ÉDES PÁLINKA /RÉGIS SZÓVAL/
MUNKA A RUHÁK-KAL		MEG-TANUL ... ROMA					DÁNIA RÉSZÉ! GÖRÖG BETU	
	DUNAI-TISZAI VÍZI JÁRMŰ	ÖLTÖNY RÉSZÉ TERHET HORD		RITKA-SÁGOK TAPASZ-TALIA				TAKAR-MÁNYT TARTÓ-SÍT
KÉVÉK-BÓL RAKOTT KERESZT	RUHA-HORDÁS NYEREG-RÉSZ			JEGY-ZETEL TUSKÓT HASÍT	OMLA-DÉKOS DIVAT			
HAJÓ JAVÍTÓ MEDEN-CE	LACIKA EGYNE-MŰ BETŰI	TANÍT IN MEDIAS		RITKA, NÉMETÜL GYŐRI RÁBA ...	SZÁMI-TÓGÉPI PROGR. NYELV	ANNYI MINT, RÖVI-DITVE	OL ÍRÓ /CARLO/ RÉGI SÜLY	
ZAJOS, FUL-SIKE-TÍTŐ		EGER FELE! BANK-RÉSZ!	DOBOG A SZÍV MOLIB-DÉN				... BLAS /LESAGE SIELŐ VÁRJA	
3						TÖRTÉ-NÉST BE-FOLYA-SOLÓ		
APRÓ, PICI	MŰVET LÉTRE-HOZÓ		GYŰRVA FORMÁ-LÓ				EGYIK NEVE-LÖNK	

- Még mindig biztos abban, hogy jól emlékszik a szabályokra?

Ludas Matyi

Főszerkesztő: DLUHOPOLSKY LÁSZLÓ

Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 118-8411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: **HORTI JÓZSEF** vezérigazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 54 Ft, negyedévre 162, fél évre 324, egy évre 648 Ft. Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456.

Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest 90.2308/47-66-22 rotációs offset-eljárással

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

A 45. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Miért tartóztatnánk? Sőt még én is veled megyek!”

300-300 Ft-ot nyertek:

Papp Zoltánné, 4100 Berettyóújfalu, Bessenyei ltp. 16. II/8.,
Nagy Gyuláné, 9400 Sopron, Kisfaludy u. 7., Tischler László,
1164 Budapest, Ostoros u. 4.

A nyereményeket postán küldjük el.

NEEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mí viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszket — ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak — visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímezett borítékot is mellékel. Teszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

FŐPOLGÁRMESTER ÚR!
AZ AUTÓ
ELŐÁLLT...

PROFI MÓDON

ÜDVÖZÖLJÜK
BUDAPESTEN

ELEKTROMOS
MŰVEK

POSTA
KÁBELFEKTE

VÍZMŰVEK

CSATORNA

GÁZMŰVEK

Tóth

